

INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Nº 253

ANY XXII

MARÇ 1985

Unes imatges dels treballs de construcció de l'escullera, amb terra i pedres, a la urbanització de les piscines a càrrec de l'Institut Català del Sòl

Els lectors escriuen

Redactor en cap:
Jaume Cots i Solé

Redactors:

**Josep Bertran, Pasqual Castellà,
Ricard Creus, Josep M. Lluch,
Pere Mora, Joan Pijuan, Antoni Ponsa,
Teresa Prados, Joan Puig,
Anna Santacreu, Rosa-Mari Sera,
Soledat Solanes.**

Fotografia: **Ricard Creus.**

Col.laboradors:

**Ramon Creus, Josep Farreny,
Jaume Figuera, Gerard Gatell,
Jordi Martí, Deudad Pont,
Lluís Pons, Pauli Ribera,
Ferran Ros, Magda Trepast,
Guillem Viladot.**

Edita: **Ajuntament d'Agramunt (Urgell)**
**Amb la col.laboració del departament de
Cultura de la Generalitat de Catalunya.**

Imprimeix: **Offset Antoni Figueras.**

Redacció i Administració:
**Plaça de l'Església, 1. Apartat de Correus
10 Agramunt (Urgell).**

Subscripció anual:

**Espanya: 900 ptes.
Estranger: 1.300 ptes.
Número Solt: 85 ptes.**

Dipòsit Legal: **L-138-1964**

Per a subscripcions i anuncis
poden adreçar-se a:
**Pere Mora. Tel. 39 03 81
o bé Tel. 39 00 57**

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col.laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col.laboradors a SIO, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça: si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIO, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

En Narcís

Com sabeu en Narcís és una figura mítica, un model de persona enamorada d'ella mateixa. Aquesta és una tendència maligna que està arrelada en el cor de tots el homes, en algun cas fins a extrems insospitables, donant com a fruits una ufanor incommensurable de fullaraca estèril i arçots bords. Com que és impossible d'arrençar-la de soca-rel, em va semblar que desemmascarar-la i desemboscar-la seria ja equivalent a posar unes tisoires en les mans del meus nens (8 i 6 anys) alhora que, tot sopant, aprofitava la història per a reactivar el ritme cansat de les seves cullerades. El conte els el venc així:

L'avi d'en Narcís havia treballat a l'escorxador municipal. Un dia van matar un bou molt gros i el seu avi li va tallar una banya i amb el ganivet en va fer una pinta. En Narcís era un nen que vivia en una caseta a la vora d'un riu d'aigües clares i fondes. Als matins en Narcís sortia de casa seva amb la pinta a la mà, s'asseia al costat de l'aigua (que li feia de mirall) i tot el matí el passava clenxant-se (les tardes igual). Les aigües que passaven sentien de tant en tant els sospirs d'en Narcís: Que bonic que sóc!

Un dia va passar pel camí de la vora del riu una nena molt bufona que es deia Helena. En Narcís va parar de clenxar-se i es quedà una estona embadalit mirant-la i desitjant d'anar amb ella. Però aleshores pensà en el rosari de problemes que això li portaria: hauria de deixar el mirall del riu i la pinta i, tot parlant amb l'Helena, tindria més poc temps per a clenxar-se. Li va doldre molt però en Narcís ho veié clar de seguit: Tant se me'n fot l'Helena, m'estimo més la pinta! Aleshores l'Helena se n'anà amb els seus amics del poble (que en tenia molts) i en Narcís es quedà sol a la vora del riu amb la pinta a la mà.

Ramón Ribalta/Concabella

— Llibreria

— Papereria

L'ESPIGA

PLAÇA DEL POU, 2

AGRAMUNT

 390425

Agenda

Dimarts 5 – CATALUNYA RÀDIO

Una unitat mòbil de l'emissora radiofònica "Catalunya Ràdio" s'ha desplaçat a Agramunt per oferir, en directe als seus oïdors, una entrevista amb el senyor Alcalde sobre la problemàtica agramuntina, i a en Joan Puig, per parlar del seu darrer treball publicat "ALGUNES ORACIONS REMEIERES DE LA RIBERA DEL SIÓ"

Dissabte 9 – TEATRE

La Roda de Teatre ha presentat aquest vespre —com sempre al Casal una nova representació, aquesta vegada ha estat el Grup de teatre CARÀTULA de Molins de Rei, amb l'obra "EL SUÏCIDA" de Nikolai Erdman, davant l'incondicional públic de sempre.

Dimarts 12 – SUSPENSÍO DE PAGAMENTS

Per dificultats econòmiques ha presentat suspensió de pagaments INDÚSTRIES PADULLES SORRIBES, S.A., empresa metallúrgica amb una plantilla d'una trentena de persones i que, de moment, sols farà reducció de personal.

Un dels socis d'aquesta empresa, Amadeu Padullés, formava part del Consistori del qual era el primer tinent d'alcalde. I, pel motiu abans esmentat, ha presentat la dimissió d'aquests càrrecs públics.

Dimarts 19 – CARNESTOLTES

Enguany, a nivell de carrer, ha estat l'any que més disfresses s'han vist en aquest dimarts de carnaval. El motiu ha estat perquè els diferents col·legis de la vila han organitzat una cercavila amb els alumnes disfressats, i amb la trobada final a la plaça de l'Església, on se'ls ha unit diversa gent gran, també amb la seva corresponent disfressa.

Dimecres 20 – CURSET

Aquesta tarda ha acabat el curset (3 sessions) que ha dirigit Noelle Granger, sobre la temàtica "FEM UN QUADRE AMB FLOR SECA". Hi ha assistit una trentena de persones; ha tingut lloc a la biblioteca de "la Caixa" i ha estat organitzat per aquesta entitat d'estalvis.

Dijous 21 – CONFERÈNCIA

Al col·legi de les Religioses (aquest vespre) s'ha iniciat la primera de les tres conferències que sobre diferents aspectes de la problemàtica educativa, sanitària i de lleure dels infants, ha organitzat ja l'Associació de Pares del col·legi Ntra.Sra. del Socors, a càrrec de diferents conferenciants.

Dissabte 23 – HA MORT SALVADOR ESPRIU

A causa d'una fallada cardíaca, ahir va morir Salvador Espriu, "POETA NACIONAL DE CATALUNYA". Per aquest motiu, avui, les banderes de Ca la Vila han romàs a mig pal i amb un crespó negre, com a expressió de condol.

SORTEIG

Molta, molta gent ha acudit aquest vespre a la sala de festes KIPPS, atrets per l'esquer del sorteig de 50 porcs de 100 quilos que es reparteixen: 25 entre els assistents, i els altres 25 per als qui es presentaven amb disfressa, els quals han estat 251.

El proper dissabte és d'esperar una altra "calderada" de gent en aquest local, ja que es sorteja una cotxe.

Editorial

Una feina delicada

Creiem que és aquesta la manera com pot qualificar-se l'apassionant i difícil tasca que deuen desenvolupar els qui es dediquen a l'ensenyament.

Preparar les futures generacions de ciutadans no ha d'ésser gens planer, evidentment, i menys encara si es vol actuar (com hauria d'ésser), amb circumspècció i total asèpsia ideològica.

Per això entenem i inclús acceptem que entre els que han escollit com a professió la docència (que és per definició la ciència de l'ensenyança) reflecteixen ben sovint, en el decurs de la seva missió, les íntimes conviccions personals ideològiques de l'ensenyant.

Però una cosa és, al nostre entendre, l'afloració mig involuntaria, mig consentida, de les tendències més o menys partidistes de cadascú, i una altra de ben diferent (i certament reprovable) és la manifestació oberta i descarada de postures concretes de crítiques destructives envers els que no pensen igual.

Naturalment que és bo i saludable remarcar als deixebles, quan l'ocasió hi és propícia, que els carrers i places (per posar un exemple) no són tot el nets que fóra desitjar o bé que els ajardinaments poden tenir, en certs moments, un aspecte d'aparent deixadesa; però; alhora que es facin aquestes observacions, cal insistir en el mateix alumnat que els papers han de llençar-se a les papereres i no pas a terra o bé que les plantes han d'ésser respectades. De no fer-ho així, l'ensenyant ultrapassa amb escreix els límits màxims de la neutralitat en què s'hauria de mantenir anant a parar, de re-top, en una pràctica proselitista que no li escau.

La greu responsabilitat dels educadors no ha de caure —de cap manera— en el parany de voler menar els que l'escolten cap a la desqualificació «perquè-sí» d'aquells que tenen una ideologia diferent a la seva. Dissortadament ja en tenim prou i massa de l'ús i abús que se'n fa d'aquesta «tècnica» (generalment sempre per part dels mateixos) durant les periòdiques compteses electorals.

Electricitat ALBAREDA

Carrer Sió, 1 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ

Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL

Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE

Avgda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET

Carrer Institut Tel. 39 09 99

Forn CAMATS

Sant Joan, 4 Tel. 39 02 38

BANC CENTRAL

Guimerà, 5 Tel. 39 00 93

Magatzems COTS

Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

Ferreteria ESCOLÀ

Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ

Avgda. M. Jolonch, 28 Tel. 39 07 85

Fotos FONT

Sió, 31 Tel. 35 04 34 Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió

Plaça Pou, 22

Sabateria HUGUET

Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA

Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA

A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH

Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

Queviures NATI TORRA

Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreteria-Confeccions NOGUERA

Sió, 8 Tel. 39 02 14

Electricitat i Fontaneria P. RIERA

Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

Torrans ROIG

Avgda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA

Avgda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Esparteria Josep M.ª TORRES

Sió, 35 Tel. 39 08 39

Farratges VIÑALS

Avgda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA

A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38

Panyeries SABADELL

A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA

Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Confeccions SIÓ SA

Polígon Industrial

El català en perill

Fa sis anys un grup de prestigiosos professors universitaris especialitzats en temes de llengua va publicar a la revista "ELS MARGES", número 15, un estudi titulat "Una nació sense Estat, un poble sense llengua?" en què s'alertava de la progressiva pèrdua de posicions del català i del perill de la seva desaparició com a llengua. Al llarg d'aquests anys tot un seguit de treballs sobre el mateix tema, com ara els de Lluís Aracil, ex-president de l'Associació Internacional de Sociolingüística, Josep Nadal, Miquel Strubell o Vicent Pitarch, arribaven a punts de vista semblants. Diverses enquestes a diferents barris i municipis han anat confirmant la tesi d'aquell primer article: l'ús del català decreix progressivament, i d'una manera especial entre el jovent que malgrat estudiar-lo a l'escola deixa d'utilitzar-lo quan surt al carrer. Darrerament, fins i tot l'eminent lingüista Badia i Margarit, rector de la Universitat de Barcelona, que inicialment no compartia les opinions dels seus col·legues abans citades, ha acabat per acceptar el perill de mort imminent en què es troba la llengua catalana. No cal dir que el fet d'arribar a aquesta conclusió després d'una colla d'anys de tasca de "normalització" lingüística per part de les institucions oficials del país resulta encara més preocupant, ja que, implícitament, el que ens ve a dir el doctor Badia és que les mesures pretesament normalitzadores que fins ara s'han pres des d'aquestes instàncies de govern no aconsegueixen ni de lluny els seus objectius, ja que no deturen el procés de progressiva substitució lingüística del català per l'espanyol.

Els Grups de Defensa de la Llengua creiem que davant la forta pressió de l'espanyol no es pot propugnar un "bilingüisme" que en no garantir l'ús social del català no fa més que afavorir indirectament la seva reculada. Per entendre'ns, si una institució redacta un escrit en les dues llengües no fa res per la normalització del català, ja que els qui no el parlen segueixen sense tenir cap necessitat d'aprendre'l, mentre que els catalans estem obligats a dominar ambdós idiomes, amb la qual cosa segueix prolongant-se una situació clara-ment injusta.

Cal dir que la situació de la llengua no és exactament la mateixa arreu dels Països Catalans, i que si bé a certes zones, com ara l'Urgell, el català és encara la llengua normal del carrer no podem oblidar que els grans nuclis de població, com ara Barcelona i València, es troben en una situació angoixant, per no parlar dels mitjans de comunicació que són dominats arreu per l'espanyol.

Els sociolingüistes demostren que quan en una comunitat hi ha una situació de llengües en contacte, com la que es dona entre el català i l'espanyol, el català i el francès a la Catalunya Nord, sempre es resol amb la desaparició de la llengua més feble, i la més feble és la menys necessària. No és difícil adonar-se que en aquests moments per a viure als Països Catalans el català, la llengua pròpia, resulta en general molt més prescindible que l'espanyol i el francès.

Davant d'un panorama tan negre cal deixar de creure que són suficients les actuacions de les institucions catalanes per assolir la plena normalització de la llengua. És necessari prendre consciència que sols l'existència radical del seu ús en tots els àmbits de la vida social pot capgirar una situació cada vegada més crítica. L'objectiu primordial dels Grups de Defensa de la Llengua consisteix en sensibilitzar la gent sobre la gravetat del moment present i els perills futurs i alhora impulsar una dinàmica basada en la mobilització popular que permeti que el català vagi recuperant els espais que com a llengua pròpia i oficial li pertocuen.

Convidem tothom a col·laborar en la lluita per la defensa de la llengua, sigui treballant dins els Grups, enviant propostes i suggeriments de tipus general o enviant informació sobre la situació de la llengua en un lloc concret. Per tal d'entrar en contacte amb el nostre moviment o fer arribar qualsevol informació o ajut, podeu escriure a:

Apartat de Correus, 93 de TÀRREGA

Grup de Defensa de la Llengua, de l'Urgell

Vestes, atxes i processons

S'apropa la Setmana Santa i avui ens referirem, ni que sigui d'esquitllada, a les processons d'aquelles diades que antigament eren, no diré més solemnes, però sí més espectaculars que actualment.

La Germandat de la Sang de Ntre. Senyor Jesucrist, fundada l'any 1806, tenia com a principal objecte ajudar-se mútuament els germans en-cas de malaltia; però fent honor al nom que portava, també es preocupava de contribuir a la solemnitat de les processons de Setmana Santa.

La guerra dels francesos motivà la suspensió de les activitats de la Germandat durant cinc anys i no es tornà a posar en actiu fins a l'octubre del 1814. Al cap d'un any i mig escàs d'aquella represa, el dia 5 de març de 1816, en una reunió de Junta es prengué l'acord de gastar-se seixanta lliures en l'adquisició de vestes, les quals es prestarien als associats que ho desitgessin per anar a la processó del Dijous Sant, abonant d'almoïna tres vintidósos per cada vesta deixada.

En la reunió general d'aquell mateix any 1816, celebrada el dia 13 d'octubre, es modificà i s'amplià aquella primera proposta determinant el nomenament de «germans de número», els quals serien els qui es comprometessin a pagar un vintidós cada mes i a canvi se'ls facilitaria no solament la vesta, sinó també l'atxa, per assistir a la processó del Dijous Sant.

Ignorem l'acceptació que tingueren entre els associats aquelles iniciatives i als papers que tenim a l'abast no es torna a parlar més de la qüestió fins l'any 1832. Aleshores s'ho prengueren encara més seriosament i en certa manera, institucionalitzaren allò dels «germans de número». S'estengué un document amb les condicions que, bàsicament, eren les mateixes de l'acord pres a l'octubre de 1816, o sigui que pagant un vintidós cada mes es podria gaudir d'atxa i vesta durant les processons de Setmana Santa. I els germans que acceptessin aquest piadós compromís havien d'estampar la seva signatura al peu del document.

El document esmentat, amb vint-i-dues firmes d'altres tants germans, porta la data set de maig del referit any 1832. Uns mesos més tard la Junta de la Germandat prengué l'acord de comprar dinou vestes a deu pessetes i mitja cada una, que importaven un total de 74 lliures, 16 sous i 3 diners. Segurament en la data d'aquest darrer acord només havien firmat dinou germans i remarcuem com a curiositat que el preu unitari de les vestes s'expressa en pessetes i el total de l'operació en lliures, sous i diners.

També com a curiositat relacionem les signatures del document que són les següents: Fernando Ramos, Pau Terré, Marc Balaguer, Josep Torres, Josep Codina, Valeri Armengol, Ramon Benet, Josep Paris i Cluet, Josep Fontanals, Anton Balaguer, Anton Ball, Josep Hugas, Pere Forns, Jaume Cluet, Josep Puig i Coll, Bartomeu Anyés, Jaume Masses, Pere Fauró, Ignaci Bragat, Josep Pasqual, Josep Añés i Nadal i Joan Puig i Coll.

Com és natural els elements directius de la Germandat havien de donar exemple, així trobem que Fernando Ramos, Marc Balaguer, Josep Codina i Pere Forns, formaven part de la Junta que va prendre la determinació. Josep Hugas, Josep Fontanals i Josep Puig, havien estat de la Junta l'any anterior. I Joan Puig, Anton Balaguer, Bartomeu Anyés, Anton Ball i Ramon Benet, en formaren part l'any següent.

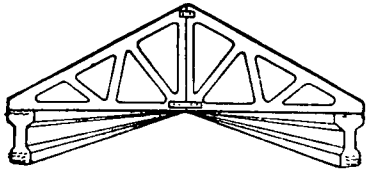
Hem aconseguit identificar alguns dels anomenats «germans de número», però per la majoria, en no figurar el segon cognom, es fa difícil determinar exactament de quina persona concreta es tracta. Però com a mínim sabem que la major part d'aquells cognoms corresponen a famílies de posició benestant.

Ramon Benet era farmacèutic i va passar a la història local com l'Apotecari Benet. Joan i Josep Puig i Coll, eren respectivament, l'hereu i un cabaler de Cal Segal, pagesos rics de la vila. I de semblant posició social era l'Anton Ball, de cal Ton de l'Avia. Cal Segal era al carrer Estudis Nous, la casa avui propietat de la família Sala; i cal Ton de l'Avia ocupava al carrer de Sió l'edifici on avui hi ha la Caixa de Pensions.

Cal Balaguer era la casa que ha servit per engrandir l'Ajuntament i segurament procedien d'aquella família els qui porten aquell cognom. El Valeri Armengol, probablement, era el mateix que uns anys més tard protagonitzà l'afer de la casa del Mercadal que volia construir sense subjectar-se al projecte urbanístic aprovat per l'Ajuntament.

Els Masses, Cluet i Torres, abunden a la vila al segle passat. També els Fontanals, Anyés, Fauró i Bragat, són coneguts d'antigues famílies agramuntines. Del Fernando Ramos, Director (President) de la Germandat aquell any 1832, només sabem que va morir a Puigverd el 29 d'octubre del 1836.

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39 01 15 Apartat 28
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

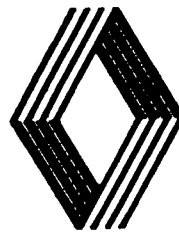
Tel. 39 07 36

Turrones, B.V.

CHOCOLATES *Viladàs*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa - Tàrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34

AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

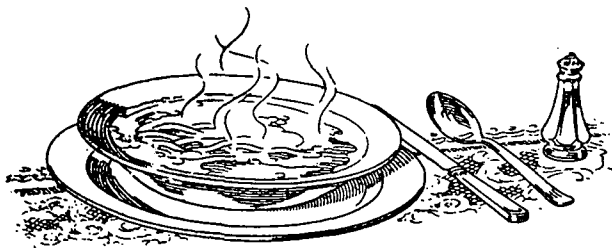
Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

DIGUES-ME QUÈ MENGES I ET DIRÉ COM ETS

I'Enric

Ja fa un grapat d'anys, quan fer camí per la vida em portava d'un lloc a l'altre, un bon amic em digué que si volia conèixer i entendre com eren la gent d'una comarca o d'un país, calia comptar amb dues coses: «Observar com es retraten i com o què mengen». També va dir-me de passada, que aquesta sentència pertanyia al gran literat basc «Don» Miguel de Unamuno; però, penso jo que possiblement com acostuma a succeir amb la pternitat d'aquests tipus de frases. «Don Miguel» n'era completament ignorant de la mateixa.

Malgrat tot, això no fa el cas i, dit o no pel gran literat no hi ha dubte que el pensament té un bon fons de realitat. Fixem-nos per exemple, en l'austeritat i el neulit valor nutritiu del menjar d'un andalús i comparem-ho amb l'abundor i consistència alimentària característics dels àpats de la gent d'Euskadi; el resultat ens presenta l'andalús magre, ocurrent i àgil d'idees mentre que el basc es massís, curt de paraules, d'idees mesurades i constant amb les seves coses. Altrament dit, dos tipus humans ben diferents un de l'altre, com diferents són també els seus menjars.

Ara, tornant al començament, em cal esmentar l'haver anat d'aquí cap allà durant molts anys i, tot parodiant al «Don Juan» d'en Zorrilla, «desde la princesa altiva a la que pesca en ruïn barca» he recorregut tot l'escalafó social, no de llençols, això no! però si d'estovalles i avui puc dir com una mena de «tenorio» culinari que he fet ús de mantells de taula des de la més humil taverna al més orgullós i primmirat restaurant de diferents regions i diversos països, puc assegurar-vos amb coneixement de causa, que la cuina està molt arrelada al caràcter de la gent de cada regió.

Per encetar aquests itineraris gastronòmic-ca-

racterològics, crec oportú començar per un dels dos plats més internacionals de la cuina hispànica: LA TRUITA DE PATATES. L'altre plat més internacional del nostre Estat és la «paella» de la qual en parlaré un altre dia.

De la internacionalitat de la popular truita de patates, batejada com «tortilla española», imprescindible en tota excursió, igual menjada a Galícia que a Madrid o al Llevant i fins i tot servida en els aperitius de les fires internacionals on han anat a obrir mercat els representants del nostre país, puc dir-vos que en un viatge que vaig fer per Asia, concretament a Bankog, el «chef» de l'Hotel Siam Intercontinental —un hotel de somni amb forma de pagoda i jardins paradisiacs— ens volgué obsequiar a l'expedició espanyola amb un plat excepcional: Truita de patates!

Us donaré la recepta de la truita de patates que, encara que sembli fàcil de fer, té el seu secret o com diuen els francesos el seu «savoir faire».

Per quatre persones agafem quatre o cinc patates mitjanes i un cop pelades es tallen ben finament, com si fossin de xurrer, però un xic més gruixudes. Es «couen» en una paella amb oli abundós, a poc foc i amb la paella tapada, salant-les al gust. (Atenció que he dit «coure», no fregir ja que aquesta circumstància és la clau de l'èxit).

Un cop cuites les patates, ben cuites, quasi a punt de desfer-se s'aboquen dins d'una perola on s'hi hauran batut tres ous; barregeu ous batuts i patates, deixant reposar la barreja durant uns deu minuts. Transcorregut aquest temps procediu a fer la truita en una paella de dimensions adequades a la quantitat de patates i tenint en compte que la truita ha de quedar d'una altura aproximada als tres centímetres altrament dit, un xic gruixuda. no la deixeu coure massa i... Bon profit!

Es comunica que el proper dia 11 de maig tindrà lloc, a 2/4 de 10 de la nit al Restaurant Kipps, el sopar de la vuitena trobada de les ex-alumnes del col·legi de les Monges.

Agraïrem a totes les ex-alumnes que vulguin assistir-hi, que passin per la «Caixa d'Estalvi de Catalunya» a partir del 15 de març a recollir el seu tiquet, el preu del qual serà de 1.200 pessetes.

La Comissió Organitzadora

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell **AGRAMUNT**

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRICOLS I INDUSTRIALS

L.COMENGE

PINTOR - DECORADOR

Empaperats - Moquetes - Cortinatges

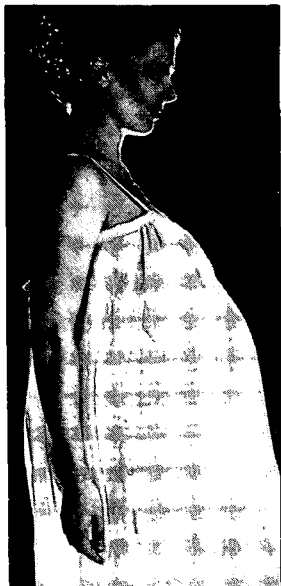
Adva. J. Mestres, 7 - 2.º Telèfon 39 07 18

**CENTRE
DE PREPARACIÓ
AL PART NATURAL**

●
«NÉIXER»
●

**CLASSES DONADES
PER
ELENA BERNAT**
MATRONA TITULAR
DE LA SEURETAT SOCIAL
D'AGRAMUNT

Per informació:
Tel. 39 08 68

Sastreria
UNIVERS

Avda. Carlemany, 81
LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

Joan Ramon LABELLA CERRO
Advocat
Gabinet Jurídic
Fiscal i Laboral
Tramitació de crèdits oficials

Carrer Sió, 41

Tel. 39 01 96

"El Ton de Dolc'munt."

per Josep Ferrer

Tom, m'alegro que tu també veiessis i t'agradés, quan fa unes tres setmanes a la T.V.E. en català a quarts de dues més o menys, tinguérem ocasió de veure en Guinovart com era entrevistat en la seva casa estudi de Castelldefels. Entre preguntes del locutor i respostes d'ell, es veié filmacions referents a la seva obra i llocs diversos als que estava vinculat, en un dels moments, es va veure muntada l'obra "LA TERRA" de quan s'exposà a l'Antic Hospital de la Santa Creu de Barcelona. Però tornem endarrera Ton, als últims dies de poder gaudir de la possibilitat de presenciar, estudiar, endinsar-nos en elles, les pintures, les obres, les ofrenes del Guinovart... En aquells dies vingué la neu, el fred, les maleïdes gelades que tan mal feren i avui, dia 22 de gener encara no sabem fins quin punt ens perjudicarà a qui més a qui menys però, en definitiva al poble tot en gran manera. L'últim dia, pels Reis, al matí, estava la neu gelada a mitges, per travessar el pati hi havia encara tota la neu per arribar al vestíbul on pacientment les creacions d'en Guinovart esperaven els ulls, els caps, que volguessin captar la llum, la vida, el color, les formes que brollaven d'ells. Me'n vaig anar a casa a buscar una pala i vaig tornar al pati, sense desmudar-me ni desabrigar-me vaig fer un pas de la vorera fins a les escoles i d'aquestes també, vaig treure la neu per facilitar l'accés al possible visitant. Més que cap dia, aquest, l'últim dia, hom ha tingut més atenció si és possible a la contemplació, l'estudi, de formes, colors, imatges,

objectes, a tot vaja. En les perfectes harmonies que són cada un dels quadres del Guinovart, aquest resultat, les seves obres, fruit del saber de tota una vida dedicada a l'art.

Considerant hom que era molt important tota aquesta obra, he anat durant els dies que ha estat oberta, tants dies com m'ha estat possible, les màximes hores que he pogut, intentant en la mesura que em fos possible de captar, rebre l'ofrena, posant-me a l'alçada, concentrant-me el necessari, amb naturalitat emperò, a fi d'entendre, assimilar el missatge, del crit, del traç, l'esgarrapada..., la ràbia per la injustícia. Manifestes, totes aquestes coses i altres per l'estil, en l'obra d'en Guinovart.

L'amor al proïsme, a la solidaritat, a l'entesa, a la comunicació màxima, a l'amor a i per la vida. Això hi veig Ton, en els quadres d'en Guinovart, i allí estan i estaran per reafirmar personalitats, per sensibilitzar iels contempladors d'avui, de demà i de sempre.

Seran les seves obres el testimoni d'un home que viu l'avui, tenint una visió molt clara i exacta dels nostres temps, com la tenim en l'obra de Salvador Espriu que avui dia 22 de febrer, a quarts de dues de la tarda ens ha deixat, ha mort, però la seva obra quedarà engrossant el gran patrimoni d'aquest petit gran país que és el nostre, ric en grans poetes, pintors... grans homes.

RÀDIO SIÓ

PASSA'T A!

ELS ADDITIUS D'ALT RENDIMENT PER AL TEU MOTOR

- 1º Millor Rendiment
- 2º Millor Carburació
- 3º Millor Viscositat per l'oli

PER GAS—OIL, GASOLINA, CANVI D'OLI

A TORREDEMBARRA CONJUNT RESIDENCIAL "ELS PINS"

Apartaments 1, 2, 3, 4 dormitoris

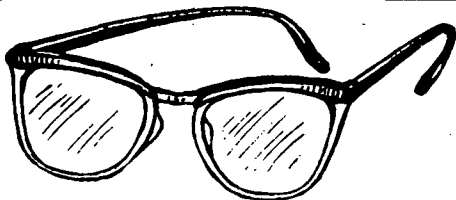
PRIMERÍSSIMA LÍNIA DE MAR

Piscines - Plaça de Parking - Àmplia pineda - Solàrium
Parc Infantil - Zona ajardinada

Per a informació:

Passeig del Mar s/n

Telèfon (977) 64 02 17

Montures, Vidres graduats i de sol de les millors marques:

Ives Saint Laurent	Nina Ricci
Rai-Ban	Indo
Diane de Carlo	Sil Houette
Paula Belle	Pertegaz
	Fiorucci

OPTICA AGRAMUNT

GABINET DE LENTS DE CONTACTE

absolutament garantitzades
Proves gratuïtes i sense compromís

BRÚIXOLES TERMÒMETRES
BARÒMETRES ALTÍMETRES
ESTACIONS
METEOROLÒGIQUES
LUPES i CONTAFILS
Piles d'aparells de sords

Optic Diplomat:

JOSEP ESTEVE

C/. Angel Guimerá, 14
Telèfon 39 02 60

GRAN MERCAT El Rebost

Carrer de Sió, 15

HOMENATGE A SALVADOR ESPRIU

La gent de Riella hem cregut oportú retre un homenatge al poeta de Sinera. Espriu ha estat un poeta, el poeta, que ha viscut «per salvar-nos els mots» i per això se l'ha qualificat en aquests dies de «poeta nacional»; però el cas és que Salvador Espriu tenia un cor que estava per damunt de les fronteres, per damunt de les limitacions administratives i humanes; Salvador Espriu tenia un cor que estava sempre al costat del desvalgut, de l'humiliat, del reprimat, del vençut. I és que Salvador Espriu no sols era un poeta «nacional», sinó un poeta «mundial». Fixeu-vos, sinó, en aquest poema, titulat **Vietnam**, on clarament podeu veure la denúncia de la injustícia.

Siquis somem.
A les víctimes d'un innecessari
i estupidíssim sofriment.

Jo no sóc jove
i sempre he vist
al meu voltant
la injustícia i la por.
Tothora ha estat així:
ben de grat ho aprenia
als feixucs llibres
dels bons temps passats.
Malvisc en un país
que no és lliure,
cansadíssim, cruel,
corromput, molt covard.
Em toca de malviure
en un país indigne,
però la resta del món
no és pas millor.
I puc alçar només
unes fràgils paraules
contra el desdeny
dels senyors del poder.
Tot just somriuen
els llavis dels prínceps
—a penes un somriure
que ve des de l'oblit—
i dicten després,
ja per sempre,
glaçades lleis
de la força i l'espant:
un ferm puntal,
les més benignes croses
perquè camini el coix
cap a la mort.
Com lluitaré tan sols
amb mots inútils,
de què serveix el crit
del somniador?
Desperto poc a poc
i en silenci contemplo
la gran foguera encesa
al llunyà sud.
Vergonya i deshonor
de tots el pobles,
arreu s'escamparà
i en ella ens cremarem.
Ara algú ho ha comprès,
però aviat, de seguida,
tothom coneixerà
que som del tot perduts.

PARLO A QUI ESTIMO

Al final del dia,
quan el sol guarda repòs,
començo nova vida
i em pregunto què és amor,
si és això que ara sento
o tan sols els teus records.
Abandono una ànima en pena
i em converteixo en una flor,
que viu en letargia
a l'hivern i a la tardor.
Deixo a un cantó les nines,
en altre lloc busco escalfor,
somniao estar entre els teus braços
i el cor em batega més fort.
Què és tal sensació que esclavitzo,
però no pas angoixa, és l'amor.
La gent parla, no la vull sentir;
vull tan sols escoltar la teva cançó,
llavis que acaricien les paraules
ulls que miren l'horitzó.

Buscar amb tu l'infinit
trobar amb tu la conclusió,
preguntes que no em responen
absurd, atordiment, raó...

Gelosa ploro pensant
que és una altra el teu consol,
desfaig mes esperances,
és l'adolescència i no té valor.

Que tinguis sort, conegut,
als meus quinze anys, un amor.

Maite Moreno i Bosch. 15 anys

On ets pàtria meva,
terra dels catalans?
On ets, que no et veig?
tan soterrada estàs?
Surt coratjosa
i demostra'ls el que vals.
Nosaltres t'ajudarem;
no saben del que ets capaç.
Ensenya'ls que vals més que ells
i que sempre guanyaràs.
Catalunya, enfronta-t'hi;
saps que pots i sempre podràs.
Nosaltres els catalans
sempre estarem al teu costat
car d'Espanya no ens en fiem
som els «fills» rebutjats.
Si ens manca la terra adoptiva,
tant se'ns en fa!
Però Catalunya, terra mare,
tu no ens pots fallar i no ens fallaràs!!!
Concepció Niubó i Bastida. 15 anys
3ª Medalla Englantina als Jocs Florals
Juvenils del Principat d'Andorra de 1984.

A LA DONA

Què més bonic ha pogut crear el meu Déu que la dona?
Quin Déu ha d'ésser aquest capaç de fer néixer quelcom
tan formós de l'abisme? Joiós va ser el dia en què la seva
silueta féu brillar la capa de la Terra: allà en el desert, en
l'horitzó del mar, al més alt del cel. Criatura de cos
esvelt, suau com les plomes de les aus, de cabells que
rellisquen pels raigs del sol i de mans encisadores. Quina
sort la d'aquell que és acariciat per les seves mans. D'on
deus venir amb tal preciositat? Del paradís, potser, d'on
ets reina al món, esclava de la Humanitat. Els teus pits,
plens a reventar, calmen el plor dels teus fillés. Quins
monstres aquests que puguen damunt la teva esquena i
arriben a ofegar-te amb els seus braços i que de vegades,
sense voler, et trepitgen l'ànima. Qui ets desconeguda,
que de tu tant han pintat els pintors de llenços i voreres,
músics, poetes per què et lloen tots?.

Maite Moreno i Bosch. 15 anys

Com vols que t'ho digui,
si us plau, no m'ho facis més difícil.
Calla, la teva veu i els teus cants
em fan plorar.

El meu silenci és un crit
i la meua veu és un plor.
No ho puc suportar més.
Vine, vine amb mi,
t'estimo com ningú,
t'he estimat dia rera dia
des de l'alba i fins la nit,
t'he estimat a pit obert
i cor ardit.

Ets el noi que sempre he somniat,
i sé que te n'aniràs
com un blanc tros de neu
que, en trobar la primavera, llisca
i desapareix suaument.
Però no, no marxis,
deixa'm provar-ho sols un moment;
no, no pots marxar
i deixar-me sense passat
ni present.

Saps que per tu ploraria sang
i de les meves venes sortiria fel.
Saps que per tu ja no m'importen
les hores ni els anys.
Saps que això amb els temps no s'oblida
i que al meu cor hi haurà sempre un raconet
d'on brollarà aquest amor trist i punyent.
A tu, sí a tú, el meu príncep blau,
et dedico aquest amarg i silent cant.

Concepció Niubó i Bastida. 15 anys
Accésit a la Flor Natural als Jocs Florals
Juvenils d'Andorra de 1984.

C
O
L
L
A
B
O
R
A
C
I
O
N
S

Els lectors escriuen

Populars de la Vila

Intent d'assaig sobre gent agramuntina que jo conec i que, per mitjà del seu nom i renom, tothom us en donarà raó, de la mateixa manera que molts no sabrien fer-ho si els preguntessin pel seu nom i cognoms.

Una vegada fet aquest breu preàmbul, anem ja de cara la feina.

PERET SASTRE _____ Pere Carulla i Grau

Artesà del fil i de l'agulla. Afincat de temps a la vila vestint a petits i grans i quasi afirmaria que sempre va tenir instal·lat el seu taller als baixos de la casa anomenada Cal Pairada del carrer Estudis Nous. Aimant i practicant de la música; tocava el violí.

PERET DE LES GASOSES _____ Pere Vilalta i Solé

Dedicat a la fabricació de begudes carbòniques i distribuïdor al mateix temps d'altres fabricats dintre del ram. Al seu moment, un bon jugador de futbol que contribuï que el nom d'Agramunt, esportivament parlant, sonés arreu del Principat. Col·laborador en manifestacions corals (caramelles) aportava el seu vehicle per al transport de cantaires i també un magatzem per a guardar-hi els productes alimentaris que es recollien durant les cantades. Per cert, avui encara no està ben clar si el corder es va o no, menjar la mona.

PERE LA MANXA _____ Pere Vicens

Assalariat del ram de la construcció. A la seva època, dirigent d'un dels sindicats obrers majoritaris i ferm defensor de tot el que respirava aires agramuntins. Encara que anys absent de la vila, jo em penso que són molts els dies en què es veu passejant-se pels coberts. Quasi cada any hi fa la seva visita. Posseïdor d'un bon nivell cultural, música inclosa, ensems que intèrpret de la mateixa; tocava el violí.

PERET DEL QUEL _____ Pere Manonelles i Pintó

Home de camp amb grans coneixements culturals, el que jo en dic un pagès il·lustrat. Quant tornava dels camps, una vegada acabada la tasca del dia, hom podia constatar la seva propera presència, pels cants que feia assegut dalt del carro, que jo crec que no parava de fer-ho des que hi pujava fins que arribava a casa. En la seva joventut i com d'altres de la vila, prengué part en representacions teatrals que normalment es celebraven a la sala-Teatre del Cal Falsé-o Saló.

PERET BRILS _____ Pere Brils i Solé

Administratiu, home de lletres i números predisposat, sempre, a col·laborar en qualsevulla associació ja sigui de caire benèfic, cultural o esportiu. Fins a l'últim alé de vida, com a societat, i durant molts anys, fou secretari de treball del Casal Agramuntí, càrrec que no era votat en assemblea, però sí acceptat i confirmat pels diferents equips directius que per la mateixa habien passat. Home de música i alhora practicant; tocava el violí.

Sé que no hi són tots els que podrien ser-hi, l'espai disponible no ho permet i a més el tema s'allargaria massa, però els que hi figuren poden presentar el certificat de fe de vida i lliures són d'efectuar esmenes al contingut de la seva breu biografia, si així ho creuen convenient.

Per pura coincidència tres dels mentats eren estudiants i practicants de la música, el que ens demostra l'alt nivell musical que hi havia a la vila ara en fa... una colla d'anys.

Un altre dia, si causes majors no ho impedeixen, hi tornarem amb d'altres agramuntins que, ho podeu ben bé creure, n'hi ha per estona.

Joan Panadés i Lluelles.

Aquell somriure

Va atancar-se lentament, amb la mà oberta, i amb veu pausada, tranquil·la, sense rancor, digué: "Sóc un aturat".

Érem al carrer Major i tot ell n'era ple d'aturats. Seguts a terra, molts amb criatures a la vora, amb petits cartells; molts d'ells, com si estiguessin avergonyits del seu estat, aixecaven el cap amb recança i, amb mirar adolorit, demanaven sense paraules.

Sols ell s'aixecà, s'atansà, ens parlà. I amb les seves poques paraules ens digué tantes coses que em vaig estremir. Vaig sentir el seu dolor. I la seva impotència. I la seva gran necessitat. I el seu gran esforç per a allargar la mà i ...demanar.

Em va semblar que el seu gest era una muda repulsa per a mi, per a nosaltres, per a tots nosaltres, tot recordant-nos que també érem culpables de la seva desfeta.

Tu el vares ajudar. Ell mirà l'ofrena, ens mirà; no va dir res. Va fer un lleu somriure i se'n anà.

.....

No puc oblidar aquell somriure. M'esforço en imaginar-me el seu enderrocamient —no és un enderrocamient l'aturat?— i sé que dels meus llavis només hagués pogut sortir amargor.

D'on treia aquell noi la força per no fer sentir a tots els altres la tristor que sentia?, no ho sé.

Sé solament que l'ajut que ell buscava me'l donà a mi. No tinc dret a queixar-me, no tinc dret a plorar, no tinc dret a sentir-me anihilada, mentre hi hagi un home aturat un home ple de força obligat a minvar-la, un home amb desig d'allargar la mà per escanyar a qui tingui la culpa del seu atur, però

que allarga aquesta mà amb timidesa, per a demanar quelcom: perquè té gana.

I s'empassa la tristot, i s'empassa la rancúnia, i sols treu afora la darrera cosa que li resta: el seu somriure.

C. Iglesias

Missa Dominical (III)

Déu te guard, Carme!

Em demanes avui que et digui quelcom sobre el "Prenostre".

Bé, ho intentaré, ja que és molt ric en si, totes les paraules i peticions podrien ser meditades en moltes hores. Estàvem acostumats a resar tants Prenostres que difícilment ens hi passàvem, vulgarment dèiem masteguem "Prenostres". Encara que actualment per sort ja no es resa tan de pressa i es medita més amb el que es diu.

Puc dir-te que m'hi passo hores amb un Prenostre.

En la segona part, en la primera petició: "El nostre pa de cada dia doneu-nos Senyor en el dia d'avui". No hi pensem gaire perquè estem en l'abundància. Jo canvio la petició i dic: "Doneu Senyor pa als qui tenen fam i fam de Pa eucarístic als qui tenim pa".

La que segueix: "perdoneu les nostres culpes així com nosaltres perdonem els nostres deutors" i subratllo (així com nosaltres perdonem) perquè

quan arriba aquesta petició m'esgarrifo i haig d'abaixar el cap, els ulls i la veu; perquè si el Senyor només ens perdona a la mida que nosaltres perdonem, no et sembla que estem ben arreglats...? No et sembla que no en sabem gaire? Jo perdono... però que no em digui res mai més. Jo el perdono però... que no em miri més la cara... Jo el perdono però... no oblidó. Jo el perdono, però... sempre trobem poròs per a posar als nostres perdons.

Però Ell ens perdona les nostres mancances amb la mida que nosaltres perdonem.

Així Carme, si volem ser perdonats i acollits per Déu no hem de ser esquifits i minsos, perdonem de cor.

No sé si t'he satisfet, ja em diràs quelcom.

Adéu-siau!

Saps t'estima.

Atixnoc

Més
de 100

anys
d'eficàcia
ens avalen

CAIXA D'ESTALVIS DE MANRESA

El sexe medieval (I)

No hi ha dubte que un dels períodes històrics més bonics de tractar i analitzar, en el cas d'Agramunt, és el baix-medieval. La particularitat política que la vila tingué llavors, els privilegis de què gaudí, la comunitat jueva que concentrà, l'activitat comercial, artesanal i financera que desenvolupà, les estructures socials que degueren fer bategar i convulsionar el seu teixit, tot sembla donar-nos una imatge viva, activa i especial, imatge que, almenys pel que nosaltres intuïm, Agramunt va perdre més enllà del XV. Potser seria el moment d'analitzar l'Agramunt medieval com una vila petita però tan urbana i variada com una ciutat.

Fa ja més d'un any, el sr. Lluís Pons, opinant i aproximant-se a la realitat urbanitzada de l'Agramunt dos-centista, s'astorava un xic pel fet que l'any 1284 aparegués citada una casa dita dels Banys, i indicava que el fet que hi hagués uns banys demostrava un bon grau de refinament en l'Agramunt de l'època (1). Més que un refinament, o més enllà d'aquest, la casa dels banys agramuntina crec que demostra la llibertat sexual que existia, a l'època, a la vila.

A hores d'ara, i després d'haver guanyat la batalla contra les visions puritanes i catòliques de l'home medieval com un ésser ingenu i poruc de Déu, tots els especialistes en Història estan conformes a acceptar que l'època medieval tardana va ser, a les ciutats i viles de l'Europa occidental, una daurada etapa de sexualitat quasi lliure en què la repressió es deixava sentir molt poc. Són ja prou conegudes les pràctiques sexuals, els concubinatges i els amistançaments de clergues i religiosos, i dins de tota la jerarquia llur, com per a insistir-hi. El que potser ja no és tan conegut és que tota la societat civil estava immersa en aquesta vitalitat sexual esclatant, i, encara més, que la pràctica sexual es trobava, a les viles i ciutats, acuradament regulada i planificada. Hi havia cases públiques de prostitució, gairebé sempre mantingudes per les institucions equivalents al que avui en diríem ajuntament, que gaudien d'una forta concurrència. Aquesta prostitució organitzada —femenina, òbviament— anava encaminada a “entrenar” la població juvenil i les capes populars, i, indirectament, a evitar, d'aquesta manera, baralles els dies de mercat o fira, o accions violentes, reivindicatives o només per a passar el temps, els dies de festa i durant les nits dels dies laborals. Aquesta daurada i anàrquica llibertat sexual es completava amb increïbles violacions col·lectives que els solters, en colles, efectuaven sobre noies joves criades, estrangeres o sospitoses de tenir relacions sexuals impúdiques, violacions que tenien lloc sovint al mig del carrer i amb una freqüència inusitada, sense que la justícia ni la gent fessin gran cosa per evitar-ho. Es calcula, per ex., que, a l'època que comentem, a la ciutat francesa de Dijó un jove de cada dos va participar en una violació almenys un cop en sa vida (2).

Criats, peons, soldats, empleats, obrers, fills d'artesans i de comerciants, visitants de pas, traguers, fi-

raires, fins homes de negoci i de poder, passaven per aquets bordells perfectament legals, fruit d'abundants dones públiques, i a uns preus mòdics, a l'abast de les economies més populars. Aquest bigarrat i descarat comerç sexual no va començar a inquietar el poder i les èlites benpensants de l'Europa occidental fins a mitjans del XV i el XVI. Però entre l'XI i el XV el sexe col·lectiu i extrovertit era una cosa tan estesa —i necessària per a mantenir “ocupada” i “entretinguda” la joventut, la massa treballadora i el lumpen ciutadà— que ningú no el discutia. Això sí, les dones que vivien del seu cos no podien sortir ni actuar fora del prostíbul públic, que les marginava com un ghetto (3).

Els banys públics eren tot sovint, a les ciutats i viles medievals, les cases que dissimulaven aquesta prostitució pública, i, també, les que la complementaven. En gran part, aquest banys públics de l'Europa medieval cristiana eren centres de prostitució refinada, o, si més no, d'immoralitats sexuals contra les que cridaven algunes veus però que les autoritats toleraven. Només cal recordar que, per ex., en italià la paraula “bagno” indicada abans —i indica encara avui— la casa de prostitució. Aquests centres de plaer eren sovint administrats per jueus i funcionaven en forma de negoci, o eren arrendades fins i tot per cristians rics o àdhuc nobles. A Catalunya hi havia banys públics a poblacions i ciutats gran —alguns molt ben coneguts i conservats com els de l'antiga Girona—, però també a ciutats i viles petites com Balaguer o Sta. Coloma de Queralt.

S'han conservat alguns gravats i il·lustracions antigues sobre interior i escenes de banys públics que indiquen fins a quin punt aquells establiments eren destinats al comerç sexual i no pas a la ingènua neteja del cos, si no per sistema, sí amb molta assiduitat. Representen escenes de llit, obscenes representacions de cossos nus que s'acaricien —a vegades entre dones mateixes, indicació de lesbianisme—, toscos dibuixos que intenten captar el vici que regnava en aquells centres. Si això es complementa amb les crítiques que alguns cercles religiosos proferien contra aquest establiments, i amb la prohibició que les dones “honestes” tenien d'assitir a aquets llocs, crec que es pot concloure que el sexe era a l'ordre del dia en aquestes cases —un equivalent llunyà a moltes cases de relax i masatges de la societat actual—. Els Banys d'Agramunt, doncs, podien complir un paper semblant, tot i que no sabem d'ells pràcticament res, ni àdhuc res de segur.

- (1) “Aproximació a la vila del segle XIII”, a Sió, núm. 237, novembre de 1983, pàgina 5.
- (2) FLANDRIN, Jean-Louis. *La Moral sexual en Occidente*. Barcelona, Juan Granica, 1984, pp. 316-318.
- (3) VINYOLES, Teresa-Maria: “Barcelona (s XIV i XV): les marginades a la societat urbana medieval”, a L'AVENÇ, Barcelona, abril 1983, núm. 59 pp. 23-28, a les pp. 27-28.

(serà continuat)
Josep M. Planes i Cloa

Algunes oracions remeieres de la Ribera del Sió

Amb el títol d'“ALGUNES ORACIONS REMEIERES DE LA RIBERA DEL SIÓ”, l'institut d'Estudis Ilerdencs de la Diputació Provincial de Lleida ha editat un treball del que n'és autor el nostre company de redacció i professor de l'Institut de la nostra vila, en Joan Puig i Ribera. El llibret té unes 80 pàgines, aplega una selecció d'oracions remeieres recollides fa uns quatre o cinc anys per un grup d'alumnes dels cursos de català per a adults. Aquestes oracions seleccionades, comentades i ordenades, foren presentades en una ponència en la trobada d'Estudiosos de les Terres de Ponent que es celebrà a la nostra vila el mes de maig de 1982 i posteriorment han estat editades per la Diputació Lleidatana.

Les oracions remeieres són aquelles que tenen, al menys se'ls atribueixen, poders curatius d'una sèrie de malalties per a tots els gustos, però en general no massa serioses. Evidentment en els nostres dies la pràctica d'aquesta “medicina” guaritiva va molt de baixa, o tal com en diu l'autor del treball en la justificació” *Està es vies de desaparició i, constant que encara podem recollir-ne algunes mostres, he volgut fer una aplega d'oracions remeieres, a fi i efecte que serveixin d'estímul i exemple per a tots i, especialment, per aquells que se sentin amb ànims de continuar-la”*

La sortida al carrer d'aquest llibre tingué una certa repercusió en tot Catalunya a rel d'haver-ne donat la notícia un periòdic d'àmbit nacional i, en certa manera, actuar de detonant perquè unes 8 o 10 emissores de ràdio, se'n fessin ressò amb entrevistes en directe o gravades amb en Joan Puig que ha rebut també peticions d'informació on es pot trobar el llibre. És evident que el tema ha interessat a molta gent.

En aquestes pàgines el lector en trobarà una selecció d'aquestes oracions així com la llista de les persones que les facilitaren.

ORACIÓ PER A GUARIR AQUELL QUE ESTA ESPATLLAT

*“En nom de Déu vull començar;
sant Cosme i sant Damià,
santa Maria Magdalena,
la Verge és pura,
Santíssima Trinitat
cureu de l'espatllat
ben aviat a ... (nom)...”*

(I s'han de resar 3 parenostres a la Santíssima Trinitat).

ORACIÓ PER A CURAR LES ANGINES/II

*“Sant Joan i sant Pere
anaven per un camí;
van trobar a sant Martí:
—Martí, Martí, què fas aquí?
—Aquí m'estic que tinc angines.,
—Suca-les d'oli d'olives
i prompte les tindràs marcides.”*

(Es resaven 3 parenostres a la Santíssima Trinitat “perquè ens curi d'aquesta infermetat”).

A més, cal dir que en el moment que els sants diuen a sant Martí que se suqui el coll amb oli, calia fer una creu al coll.

ORACIÓ CONTRA EL MAL DE VENTRE/II

*“Entre l'art i la tina
passa nostre Redemptor,
truca un pobret a la porta
si el volen recollir o no;
la mestressa diu que sí,
l'amo diu que no;
pa florit
vi agrit,
llit de bova,
mal de ventre passa a fora!”*

(Seguit de 3 parenostres a la Santíssima Trinitat perquè “faci curar d'aquesta infermetat a... (nom ...)”. I mentre es resa l'oració hom fa el signe de la creu).

ORACIÓ PER AL MAL DONAT O PER LES BRUIXERIES.

*“Si tingués cap mal ofici donat,
si li haguessin donat al matí;
Nostre Senyor faci la gràcia
que li quedi trencat;
si li haguessin donat al migdia
Nostre Senyor i la Verge Maria
facin la gràcia que li quedi trencat;
si li haguessin donat al vespre,
santa Coloma i sant Silvestre
facin la gràcia que li quedi trencat.”*

(I, a més de resar els 3 parenostres a la Santíssima Trinitat, ens han dit que a l'acabament se citava el dia de la setmana.)

ORACIÓ PER CURAR DE L'AIRADA/III

*“Nostre Senyor, sant Pere i sant Joan
tots tres per un camí van;
troben lo mal de l'aire:
—On vas?
—Vaig a rompre els ossos de ...(nom)...
—Mo iràs!
—Sí que iré!
—No iràs!
—Sí que iré!
—No iràs!
—Sí que iré!
—Et lligarem amb un lluc de gavernera
un altre de roca morera,
pujarem a les muntanyes de Monte Olivera,
et lligarem amb unes fortes cadenes
i et tirarem al profund del mar.”*

ORACIÓ PER A ESTRONCAR LA SANG

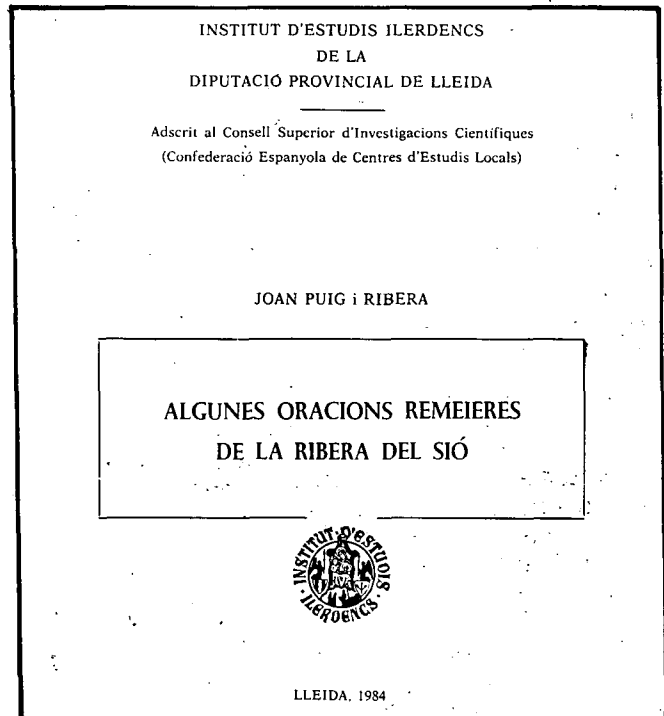
*"Tall has fet ferro,
ferro has vist;
tan prompte siguis curat
com les llagues de Nostre Senyor Jesucrist."*

ORACIÓ EN CAS DE LLAMPS

*"Bartomeu s'alçà,
peus i mans es rentà;
se'n va anar per un camí
i a Jesucrist va trobar.
—Bartomeu, on vas?
—A la casa aniré,
al cel pujaré
i amb els àngels jugaré.
—Jo et daré un do
que no et darà cap baró;
jo et daré un da
que no et darà cap cristià.
A la casa on es digui tres vegades
aquesta oració no cauran llamps ni trons
ni moriran dones de part,
criatures d'espant
ni homes sens confessió."*

Relació de les persones que m'han facilitat les oracions

1. Josep Mora, de les Pallargues (desembre del 1979).
2. Antonieta Figueres de Mafet (desembre del 1979). Diu que la hi donà apuntada una dona vella que ara ja és morta.
3. Isidre Marsà, d'Agramunt (desembre del 1979). Les recollí de diverses dones grans.
4. Assumpció Cortada, d'Agramunt que, alhora, les sentí a Maria Planes i Torné d'Agramunt que té 60 anys (1 d'abril del 1982).
5. Anna-Nuri Mitjavila, d'Agramunt, que la sentí a Isabel Mitjavila de 75 anys i també d'Agramunt (desembre del 1979).
6. Me les ha recitades el meu pare, Josep Puig i Querol (n. 1918) d'Agramunt (desembre del 1979).
7. Antoni Ponsa i Guerrin d'Agramunt, que la va copiar de Ramon Puig de 32 anys i també d'Agramunt (desembre del 1979).
8. Anna-Nuri Mitjavila, d'Agramunt, que l'escoltà de Sabina Puigpinós de 65 anys i també d'Agramunt (desembre del 1979).
9. Antoni Baró i Lleonart d'Agramunt i de 80 anys (desembre del 1979).
10. Maria Miranda i Trepà d'Agramunt que l'escoltà a Maria Trepà i Terré de Baldomà i de 64 anys (3 d'abril de 1982).
11. La meva «padrina», Carme Herbera i Tapioles (n. 1901) d'Agramunt (desembre del 1979).
12. Maria Balcells i Mases d'Agramunt i de 76 anys (desembre del 1979).
13. Assumpció Cortada, d'Agramunt, que la recollí de Ramona Gomà i Roig, també d'Agramunt i de 70 anys d'edat (6 d'abril de 1982).
14. Anna Jou i Barnola d'Agramunt que la recollí de Filomena Barnola i Vila (82 anys) i Antònia Barnola i Vila (72 anys) d'Agramunt, a les quals els l'havia ensenyada la seva mare (març del 1982).
15. Pilar Ribalta de Preixens que l'havia sentit a casa seva (3 de maig de 1982).
16. La meva mare, Teresa Ribera i Herbera (n. 1925) d'Agramunt (desembre del 1979).
17. Antonieta Pedrós que diu que la recitava quan era petita amb les amigues (desembre del 1979).

CARNAVAL - 1985

Agramunt s'incorpora als carnavals que se celebren arreu.

Algunes instantànies ens mostren el grup d'animació **ELS PINYOLS** en plena actuació.

Era difícil poder fer una rotllana ben feta.

Una colla de pintors espontanis.

Noticiari de la Ribera del Sió

LA SENTIU DEL SIÓ

(Informa M. del Remei Galceran i Solà)

– A principis d'aquest mes de febrer, concretament els dies 2, 3 i 4 La Sentiu restà sense aigua, el dipòsit del poble va quedar-se buit i es va haver d'esperar que tornés a baixar aigua al Canal d'Urgell.

– Forta pujada i baixada del dret de plaça! Sí, es tracta del dret de plaça que paguen els conillaires i altres venedors ambulants, que de pagar 100 ptes. l'Ajuntament va acordar que en passessin a pagar 600, com si no fos res. Però, degut a l'èxit va decidir tornar a baixar l'impost i finalment sembla que ha quedat en unes 200 ptes.

– A conseqüència de les gelades del passat mes de gener el carrer del Raval resta tot obert per arreglar la conducció de l'aigua.

– En el tram de carretera C-1313 del terme de La Sentiu, ja s'hi circula, està ja llesta a punt de posar-hi l'asfalt. És molt ampla, quina diferència de l'altra!

– Dies passats van entrar lladres al bar, només van prendre el tabac, perquè molt aviat van sentir-se al·ludits quan un veí de dalt del poble va sortir cridant: "lladres! lladres!..." pel que van decidir de marxar corrent.

– El dia 19 els nens de l'escola van fer el seu Carnestoltes; tots disfressats, van fer un cercavila pel poble lluint les seves indumentàries i fent participar la gent de la seva alegria.

MONTGAI

(Informa Concepció Ribalta i Solé)

El dia 2 de febrer es celebrà la festa de Santa Agueda, organitzada per un grup d'unes cinquanta senyores casades. Aquesta festa feia molts anys que no es celebrava, i aquest any va tenir un gran èxit. S'inicià la festa amb la celebració d'una missa especial per la diada. A les 9,30 el duo "Montse i Joe" amenitzaren el ball, en què no hi faltaren els populars balls de la postal o de l'escombra.

A la mitja part, les senyores repartiren coca i moscatell per a tots els assistents. També es sortejà un conill viu i dos pots de xampinyons per acompanyar-lo. Els homes tenien entrada de franc. La festa va ésser molt animada i felicitem les Aguedes per la bona organització de la mateixa.

LA RADIO A CENT

TOTS ELS DIVENDRES

**«DES DE LA RIBERA
DEL SIÓ A LA CADENA 13»**

*Un programa amb tota l'actualitat d'Agramunt
i la Ribera.*

SINTONITZEU-LO

*Tots es divendres de 10 a 11 del matí
a RÀDIO CERVERA als 99,1 de la F.M.*

Editat i presentat per JOSEP BERTRAN

El dia 17 es va celebrar una altra festa, la "2a. matança popular del porc", organitzada per la Comissió de Festes, amb el suport de l'Ajuntament i la col·laboració dels comerços locals. Els dos porcs, d'uns 125 kg. cada un van ser patrocinats per les principals cases subministradores de porcs al nostre poble. La festa començà el dissabte, amb la desfilarada dels "dos animals" per tot el poble, acompanyats d'un grup de nens i nenes disfressats. El diumenge, a les vuit del matí començà la matança, realitzada per dos experts, Francesc i Vicens Solé Gilabert. A la Plaça Major hi havia el foc i les taules preparades per realitzar el "mandongo", preparat per un grup d'homes i dones entesos en aquesta feina. A les 10 esmorzar típic amb "pa torrat i all Loli", que va agradar molt a tots; sols cal dir que es van torrar uns 25 kg. de pa.

Durant tot el matí, tothom pogué veure com s'anaven fent tots els embotits que servirien pel dinar. Els forasters, que no estan tan acostumats a veure aquest procés, van disfrutar molt. A les dues, ja que el temps no estava gaire segur, es va començar a dinar: llonganissa, botifarra negra i costella a la brasa acompanyat de pa i un bon vi. Quan s'acabava de dinar va començar a ploure; però malgrat això la festa va ésser animada, i amb l'assistència de molta gent.

Per acabar la festa, hi hagué ball amb el duo "Montse i Joe".

BUTSÈNIT (Informa, Elena Planes)

— La festa de Carnestoltes, també ha arribat al nostre poble. Ha estat la quitxalla qui ens ha recordat aquesta diada tan popular amb llurs disfresses i amb l'alegria d'aquest dia. Com cada any, tots els nens i nenes s'han disfressat amb molta originalitat; passen per les cases i fan una recollida, amb la qual faran un bon berenar. Desitgem que puguin fer-se un bon tip.

— La Sra. Rosa (mestra dels més petits), feia una temporada que estava absent, ja que havia tingut un nen, però una vegada recuperada, ha pogut celebrar el Carnestoltes amb els seus alumnes.

— Les caramelles comencen a funcionar. Esperem que aquest any els homes s'animin i vinguin a cantar, o almenys a fer número, ja que fins ara, els que hi ha són pocs.

Ha estat notòria l'absència de tota la juvenalla del poble durant dos diumenges, ja que han participat al cross que es realitzà a Balaguer i al que es realitzà a Linyola.

— Felicitem l'Anna Tugues i Vilalta per la bona qualificació en aquestes curses (sempre entre les deu primeres); per això, aquest diumenge 24, ha anat al cross realitzat a Montcada de Reixac (pro-

víncia de Barcelona) al que sols hi podien participar els millors classificats.

— Quant a futbol: Sant Ramon - Butsènit (2-1); Sant Martí de Maldà-Butsènit (0-1) i Guardiolada - Butsènit (1-2).

ALMENARA ALTA (Informa, Raül Ripoll)

DANYS I PERJUDICIS: És obligat parlar d'aquest mes ja passat. Un mes de gener diferent als d'altres anys, per la senzilla raó que aquesta vegada el fred ha passat de ser un denominador comú a ser un protagonista poc normal que fins i tot ha parilitzat la vida quotidiana. A això cal ajuntar-hi la neu que a partir del dia 5 fins el dia 21, va blanquejar tots els racons de la província.

Aquestes dues setmanes seran recordades sobretot per les baixes temperatures i pels nombrosos desperfectes ocasionats.

Les temperatures més baixes a Almenara Alta van ser aproximadament de 17 a 19 graus sota 0 les nocturnes, i de 10 a 12 graus sota 0 les diurnes.

Aquestes temperatures tan baixes van provocar una gran preocupació en el veïnat pels danys materials que podria ocasionar. No van ser nombrosos, a la fi, però sí molt importants i que cal enumerar-los:

- Ruptura de la bomba que abasteix d'aigua el poble. La incorporació d'una bomba nova i el seu acondicionament per evitar una altra ruptura, ha fet que el pressupost sigui molt alt.
- Ruptura d'un bloc d'un tractor.
- Canonades gelades que a conseqüència de les quals, algunes cases es van quedar sense aigua bastants dies.
- Alçament de l'asfalt en algun tram de la carretera a causa del gel.

També cal mencionar l'accident de M. dels Angels Vall, que el dia 18 va sortir de la carretera a causa del gel. Tan sols hi va haver danys materials.

El dia 21 de febrer a les 21 h., al poble d'Almenara Alta es va fer reunió per passar balanç de l'any 1984. Reunió presidida pel Sr. Batlle Gabriel Balcells i el secretari Sr. Antoni Ripoll, en la que es va parlar del preu de l'aigua, despeses del 84 i del pagament del motor-bomba. També es va parlar del Vedat.

HOSTAFRANCS (Informa, Roser Porta)

Durant els mesos de gener i febrer a Hostafrancs s'han portat a terme obres que suposaran dues im-

portants innovacions: la primera, ja finalitzada, és el cobriment del dipòsit d'aigües públiques, que es feia necessari per raons sanitàries des de molt temps enrera. La segona és la construcció d'una sala d'activitats de tot tipus; la història de la mateixa i les dificultats que s'han hagut de superar abans de l'inici de les obres fan que puguem parlar de tal fet com un èxit absolut. El projecte fou llençat pels membres del Patronat de la Biblioteca durant els primers anys d'existència d'aquesta, i s'ha mantingut fins el passat desembre del 84 com un simple projecte que no trobava vies de realització favorables. La intenció és la d'aprofitar la sala inferior al local bibliotecari, planta baixa de les antigües escoles que fins ara era un "racó de mals endreços" col·lectiu i en pèssimes condicions, per a ser millor aprofitat. Degut, però, a l'elevat caràcter dels pressupostos, que un Patronat dependent de subvencions no podia assolir, s'ha retardat molt més del que es tenia previst l'adequament del local. Després han arribat, Patronat i Ajuntament Pedani a un acord segons el qual, el segon costea la mà d'obra i el primer els materials, comptant amb subvencions de l'Ajuntament municipal i de la Diputació de Lleida. Confiem, pel proper estiu, poder disposar de la nova sala.

METGE NOU: La mort sobtada i per tothom enormement sentida del que fins ara havia estat el metge encarregat dels pobles de Guissona i rodalies, Dr. Rossend Audet, ha motivat l'arribada d'un nou metge, procedent de la Clínica Domingo de Tàrraga, el qual ja ha iniciat els seus serveis al poble atenant nombrosos afectats per l'epidèmia de grip d'aquests dies. Malgrat tothom tindrà present durant molt de temps la gran humanitat, camaraderia i professionalitat del doctor Audet, confiem que el jove metge nou, exerceixi de la millor manera possible i es faci digne de l'apreci popular com el seu antecessor. El seu nom és Francesc Armengol.

"MILI": El passat 4 de febrer marxà a Valladolid a complir el Servei Militar Ramon M. Porta i Sabartés, de 19 anys.

NATALICI: Al mes de gener nasquè a Cal Janet el nen Albert Pons i Aimerich, fill de Josep Pons i Mercè Aimerich.

PUIGVERD D'AGRAMUNT
(Informa, Joan Avellana i Mora)

COMPRA. Aquest mes, a cal Farré, han comprat un tractor nou, un JHON DEERE de 90 CV, que esperem que el puguin disfrutar molts anys.

CARNAVAL AL KIPPS. La gent del poble, també van assistir al carnaval del KIPPS, en el qual, a Puigverd, ens va tocar quatre porcs dels 25 que

sortejaren entre el públic disfressat, i 25 entre tot el públic assistent. La vetllada anava molt bé dins que el públic es va assabentar, que si et tocava el porc, o te l'enduies al mateix moment o agafaves el premi en metàl·lic, cosa que molestava als que volien el porc, ja que havien d'endur-se'l sense estar preparats i a les cinc de la nit.

CARNAVAL DE LA MAINADA. La mainada del poble, també van fer el seu carnaval. Es van posar ben disfressats, i van passar pels carrers del poble. En acabar el passeig, van fer una xocolatada per a tots.

MONTCLAR

(Informen: Maria del Mar Novell i Iolanda Padullés)

NOTICIARI: El batlle del nostre poble, després d'haver estat operat aquest mes, es recupera favorablement de la intervenció quirúrgica.

Esperem que aviat pugui tornar a desenvolupar la seva tasca.

FESTES: El dia 2 de febrer, com ja és tradicional en el nostre poble, vàrem celebrar la festa de la Candelera, amb tal motiu en l'església es va fer la benedicció de les candeles, tanmateix el dia 3 amb motiu de la diada de Sant Blai, foren beneïts els fruits.

CARNAVAL: Dimarts 19, dia de Carnaval, la quitxalla del poble van fer ús de les seves disfresses, tots ells. Tant pirates, com pallasos, catalanes, pobres i senyors, contents per poder trencar la rutina de les vetllades de Montclar, van fer uns tombos pel poble i van rebre a canvi: bombons, caramels, galletes... i diners que els permetrà de fer un berenar.

NAIXEMENT: En la segona quinzena d'aquest mes, una nova vida ha entrat a formar part dels habitants de Montclar, en aquest cas es tracta d'una nena, que ha portat la felicitat espectacularment a la família i els seus pares: Joan Padullés i Maria dels Àngels Pinyol, i obre a la vegada les portes d'un futur il·lusionat. Benvinguda!

RETORN: Després de 3 mesos de l'absència de la professora titular del poble a causa del fill que ha tingut, aquest mes ha tornat a incorporar-se en la tasca educativa; torna així a la normalitat. Felicitats!

Gent, fets, coses...

Cors i ratlles

El fet d'embrutar indrets públics o particulars és un mal manifest arreu de pobles i ciutats, el qual no es pot relacionar pas amb tot el ventall de llibertats (certes i incertes) que gaudim des que s'implantà la democràcia al nostre país. Més aviat és un fenomen antic, que, com tot, ha anat evolucionant constantment, i per aquesta raó no es pot preveure, ni de bon tros, el seu desarrelament.

D'empastifaments n'hi ha per a tots els gustos, i els espais empastifats són molt diversos. En aquestes ratlles em vull referir exclusivament a parets i altres llocs ratllats, dibuixats o amb alguna mena d'inscripció, i d'altres coses per l'estil. D'aquells racons i raconets on hi fa cap de tot, amb els característics eixams de mosques a l'estiu i la típica fortor penetrant, no em veig amb cor de parlar-ne; en tot cas mereixeria capítol a part.

Façanes i portes solen ser el lloc escollit pels qui d'alguna manera se senten empesos a plasmar públicament allò que un moment donat els aflora com una imperiosa necessitat d'alliberament. Ben poca cosa, si voleu. Insignificant o grollera, algunes vegades.

Una paret blanca i llisa, així com una porta pintada de nou, solen ser punts ideals per ésser convertits en una mena de cartipassos, on la barreja de temes exposats esdevé un gran embolic, del qual no és possible treure'n l'entrellat. És molt popular aquella imatge d'amor en la qual apareixen els noms de Pau i Joana —posem per cas— al costat d'un cor sagnant, travessat de ple per una sageta. — Pobres cors!. Només els faltava aquesta. Com si encara no en tinguessin prou de problemes—. De vegades hi ha qui no veu amb bons ulls el nom que figura al costat de l'altre, i ja me'l teniu fent la corresponent esmena; es tracta de foragitar-lo per a ocupar ell el desitjat espai.

No falta qui es pren molt a la lleugera les mínimes regles de l'educació i el bon sentit, tot escrivint frases i mots insolents i grollers; sovint, i preferentment, molts que al.ludeixen i atempten la integritat del sexe. Aneu a saber per què.

Sortosament no acaba tot amb ximpleries d'aquest tipus perquè, de tant en tant, apareix el castís assenyat i defensor fermissim de la llengua que adverteix així, al costat d'un anunci fet en castellà: «en català, si us plau». I aquesta frase potser té el valor de compensar, amb escriure, el fet d'haver-la utilitzat de forma indeguda embrutant un lloc que tal vegada era net com una patena.

Per altra banda hi ha qui, sembla ser que per fer-se escoltar una mica, es veu en la necessitat d'exposar les seves vindicacions, protestes o conformitats, mitjançant parets i tanques; valent-se, també, d'escriure-les amb lletres de traçat gruixut, a fi i efecte que els possibles lectors en tinguin prou amb una ullada per a fer-se càrrec de tot allò exposat.

Per acabar cal citar les pintades que fan al.lusió a idees de caire polític o partidista en vigílies d'eleccions, presentant-se com la solució definitiva de tots els problemes que ens envolten.

A. PONSÀ

Demografia

(Febrer 1985)

NAIXEMENTS:

Ester Fitó i Márquez dia 30 gener
Xavier Serrano
i Monterroso dia 3 febrer
Annabel Padullés i Piñol dia 16 febrer

DEFUNCIONS:

Eusebia Mallol
i Molins 89 anys dia 2
Joan Farré i Trepal 73 anys dia 16
Rosa Artigas
i Monell 61 anys dia 21
Magdalena Rovira
i Cornudella 85 anys dia 26

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE FEBRER

Dia 9..... 2 l/m³.
Dia 12..... 1 l/m³.
Dia 17..... 1,6 l/m³.
TOTAL 4,6 l/m³.

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES DE FEBRER

Màxima del mes 17° Dies 7 i 16
Mínima del mes 2° Dia 3
Oscil.lació extrema mensual 19
Mitja de les màximes 12,250
Mitja de les mínimes 3,071
Mitja de les mitjanes 7,660
Mitja mensual a les 8 h. 4,321

L'Observador,
Deudat Pont

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER · BOSSES DE PLÀSTIC · TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, s/n. ✉ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell · AGRAMUNT

Relotgeria i Armeria

Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1

Tel. 39 03 06

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**Cooperativa
Agropecuària
de Guissona**

Tel. 550000 (14 línies)
G U I S S O N A

Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

amenitats

(Coordina,
Rosa Mari Sera)

PAS AL REI

Començant per la sil·laba on assenyalat amb el triangle negre, la fetxa i fent el moviment del Rei als escacs, trobareu un refrany popular.

jós	fan	Març	mós.
el	plu	er	ven
bril	juny	tós	i
a	i	flo	rit

Març ventós i abril plujós fan el juny flo-rit i formós.

PAS AL REI

Solució: per P. Ribera

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi trobareu quinze noms sinònims del mot XICOT que hi ha.

S A D O L E S C E N T G A B
S A B C N O S S O M A D O E
A M D F O G H I J N L R M L
T I N R I B E R A O D P X L
O N Q R A V S P T E U A I E
C Y V X O S I Z G A V B Q Z
I O C J D A S A E A C F U N
X T E I O N S O L G I H E O
D R A L L I P I M J X L T D

S A D O L E S C E N T G A B
S A B C N O S S O M A D O E
A M D F O G H I J N L R M L
T I N R I B E R A O D P X L
O N Q R A V S P T E U A I E
C Y V X O S I Z G A V B Q Z
I O C J D A S A E A C F U N
X T E I O N S O L G I H E O
D R A L L I P I M J X L T D

Solució: per P. R.

REFRANYS DE TOTA MENA

- Tot fa servei una vegada a l'any
- Qui a dos senyors vol servir, a l'un o l'altre ha de fallir.
- Qui té paella pel mànec fa anar l'oli allà on vol.
- Quan el vell fa bogeries, no li passen en vuit dies.
- Qui a la guineu vol enganyar, de bon matí s'ha de llevar.
- El secret mai no dura, allà on regna el vi.

EVITEM ELS BARBARISMES

Agotar: esgotar, exhaurir // aclaparar, extenuar

Ahorrar: estalviar

Aislar: aïllar, isolar

Ajedrez: escacs

Ajuar: aixovar, nuviatge

Alambre: filferro

Alborno: barnús

Alcanzar: aconseguir, assolir // abastar // allargar

Alemania: Alemanya

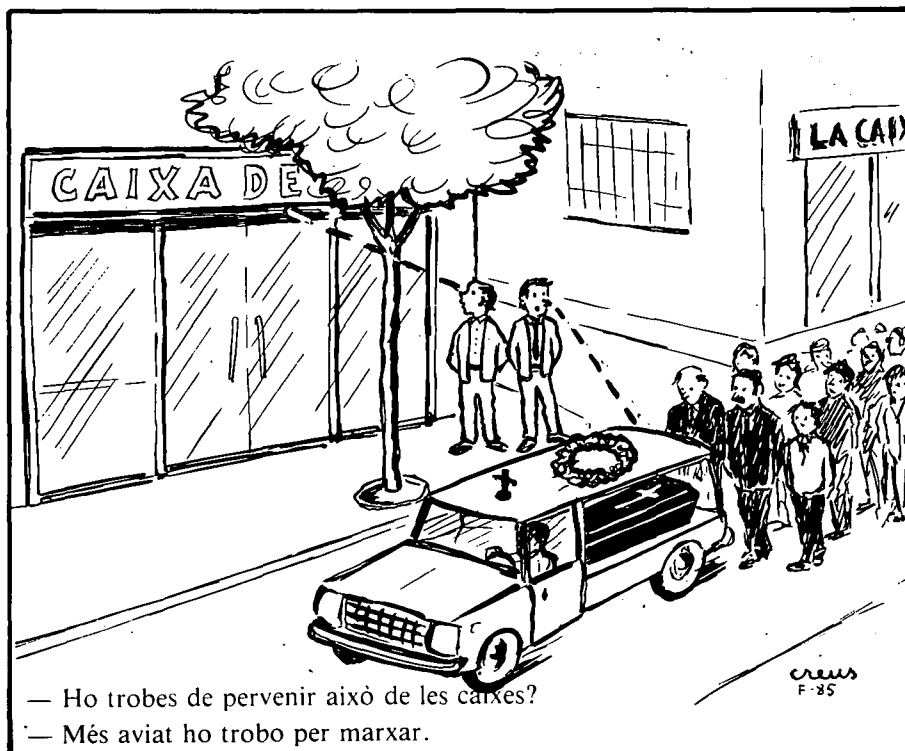
Alfombra: catifa

Algo: quelcom, alguna cosa

Aliviar: alleujar, alleugerir

Almeja: cloïssa

Alquiler: lloguer

— Ho trobes de pervenir això de les caixes?
— Més aviat ho trobo per marxar.

crus
F-85

Electricitat

Jaume Amedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15

Telèfon: 390 420

AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

JOIERIA - RELLOTGERIA
Articles de Caça i Esport

Esteve Llagunes

ELECTRODOMESTICS

Representant de les Màquines de Cosir

ALFA I REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 39 02 61

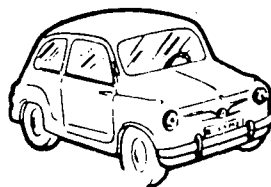
SUBSCRI
VIU-VOS-
HI

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, s/n.

AGRAMUNT

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Polígon, s/n. - Tels. 39 06 06-39 06 25 AGRAMUNT

FUTBOL

1ª REGIONAL, GRUP 5è.

El C.F. Agramunt ha aconseguit, en el transcurs del mes de febrer, els següents resultats:

3 de febrer: TÈRMENS 2 - AGRAMUNT 0

10 de febrer: AGRAMUNT 3 - ANDORRA 3

17 de febrer: AGRAMUNT 1 - PONTS 0 (partit ajornat de 6/1/85)

24 de febrer: GARDENY 0 - AGRAMUNT 0

Ès obligat parlar de l'últim encontre celebrat al camp de U.E. Gardeny a les 11,30 del matí. Sota les ordres de l'àrbitre Sr. Valenzuela, que va tenir una regular actuació, els equips van presentar les següents alineacions:

C.F. AGRAMUNT: Lloreta, Guixé, Secanell, Llobet, Xandra, Guitart, Llorente, Alfons, Plà, Tolosa i Escolà. Als 20' de la 1ª part, Marcial va substituir a Secanell per lesió.

U.E. GARDENY: Montero, Eito, Peirau, Pestaña, Placido, Pach, Reig, Gallego, Alonso, Ruiz i Teo. En el transcurs del 2on. temps, Gómez i Rubia van sortir a jugar per Pestaña i Alonso.

Amb una minsa entrada de públic, el partit va ser de molt poca qualitat, amb un avantatge total de les defenses sobre els davanters, el resultat a la fi de l'encontre ho diu tot. El C.F. Agramunt ha guanyat un valuós punt positiu, que li permet continuar mantenint el frec a frec constant en la classificació amb els equips: U.E. Lleida i C.F. Balaguer.

Després de jugades 20 jornades, la taula de golejadors del C.F. Agramunt és la següent: Llorente 11 gols, Escolà 10 gols, Soldevila 5 gols, Pla 2 gols, Figuera 2 gols, Guitart 2 gols, Xandra 2 gols, Llobet 2 gols i Martí 1 gol.

La classificació, després de jugats 20 partits és la següent:

1er. BALAGUER.....	30 punts
2on. LLEIDA.....	29 punts
3er. AGRAMUNT.....	27 punts
tancant la classificació:	
17è. ALMENAR.....	13 punts
18è. PONTS.....	9 punts

Sense temps per donar informació detallada del partit de futbol del diumenge 3 de març, si podem, almenys, deixar constància del resultat del partit: C.F. AGRAMUNT 0 - U.E. BORDETA 1. Cal dir però que sols s'ha jugat la primera part, ja que l'àrbitre ha suspès el partit durant el descans. Sembla ser, sense massa fonament per fer-ho ja que no s'ha produït cap aldarull.

CROSS ESCOLAR

Dins la temporada de cross escolar 1984-85, se n'han celebrat ja tres (Tàrrrega, La Fuliola i Ivars d'Urgell) a la co-

marca d'Urgell. Cross classificatori per anar a la final del Campionat de Catalunya, que aquest any tindrà lloc a Montcada i Reixach (Barcelona).

S'ha fet una selecció comarcal de l'Urgell, on els nois i noies d'Agramunt han aconseguit unes molt bones puntuacions i excel.lents classificacions en aquesta selecció:

Benjamí masculí - 1.000 metres

3er. - Prudenci Garcia i Sánchez, alumne Col.legi Públic

Benjamí Femení - 750 metres

1ª - Lurdes Hernández i Alonso, alumna Col.legi Públic

4ª - Roser Delgado i Villalba, alumna Col.legi Públic

6ª - Susanna Figuera i Moriles, alumna Col.legi Públic

7ª - Verònica Huguet i Puig, alumna Col.legi Ntra. Sra. del Socors

Aleví masculí - 1.500 metres

1er - Miquel Antequera i Hernández, alumne C. Públic

5è. - Cisco Vilella i Cifuentes, alumne C. Públic

Aleví femení - 1.000 metres

1ª - Núria Gros i Vall-llaura, alumna C. Ntra. Sra. del Socors

4ª - Anna Betlem Nogales i Sanchez, alumna C. Públic

5ª - Mª Àngels Bernaus i Cuñe, alumna C. Públic

Infantil masculí - 2.500 metres

2on. - Jaume Serra i Muixenc, alumne C. Públic

3er. - Jaume Figueres i Jumela, alumne C. Públic

Infantil femení - 1.500 metres

4ª - Amor Huguet i Puig, alumna C. Ntra. Sra. del Socors

Cadet masculí - 4.000 metres

1er - Xavier Suria i Figuera, alumne de l'I.F.P. a Tàrrrega

3er. - J. Manuel Hernández i Alonso, alumne de l'I.F.P. a Tàrrrega

Cadet femení - 2.500 metres

4ª - Montse Hernández i Pintó, alumna de l'I.B. Ribera del Sió

Des de categoria aleví fins a la categoria cadet, tant masculina com femenina, hi participaran els cinc primers classificats. Desitgem molta sort a aquests nois i noies, participants al proper campionat de Catalunya.

HANDBOL

CATEGORIA CADET FEMENÍ

24-02-85: C.H. AGRAMUNT 12 — ACADÈMIA TÈCNICA DE LLEIDA 0

En partit de preparació per la lliga Provincial Cadet Femenina, les nostres jugadores s'imposaren amb autoritat i en un bon partit a l'equip de la capital.

La bona preparació física i l'excel.lent llançament a porta, factors primordials d'aquesta victòria.

AGRAMUNT: Antonieta Gili (portera) jugadores de camp: Anna Viladrich, Maite Figuera, Eva Camats, Mari-

na Farré, Roser Penella 2, Anna Papell 3, Eli Vicens, Miera Barrios 2, Pilar Chavero 3, Bea Chavero 1, Rosa-Maria Huguet 1, Elena Ricart i Cristina Sans.

Destacades: La gran actuació de la portera i en general totes, pel seu joc de conjunt.

CATEGORIA CADET MASCULÍ

16-02-85: C.H. BELLPUIG 10 — C.H. AGRAMUNT 34

Primer partit de la Lliga Provincial de la Zona de l'Urgell, on els nostres cadets van obtenir un triomf sense pal·liatius.

23-02-85: C.H. AGRAMUNT 19 — C.N. TÀRREGA 21

Partit molt anivellat en què el resultat just havia d'ésser d'empat, però la veterania dels jugadors targarins es va imposar al final.

AGRAMUNT: Guixé i Carrera (porters), jugadors de Camp: Joan M^a 2, Roman 10, Sala, Viladrich 2, Lluís 3, Súrria, Creus 1, Hernández.

CATEGORIA SENIOR

03-02-85: C.H. AGRAMUNT 20 — C.N. TÀRREGA 10

Últim partit de la primera fase de la Lliga Provincial i clara victòria davant del sempre perillós equip targari, però la millor tècnica i preparació física local es va imposar al voluntariós equip targari.

CLASSIFICACIÓ FINAL (1ª Fase Lliga Provincial)

Sicoris B	24 punts
Agramunt	22 punts
C.N. Tàrrega	18 punts
C.H. Linyola	14 punts
La Pobla de Segur	10 punts
Bellpuig	10 punts
Artesa de Segre	7 punts
Alfarràs	5 punts

GOLEJADORS de la 1ª Fase: Tomàs 70, Paco 58, Enric 27, Màrius 26, Fernández 25, Roman 15, Torra 11, Ribalta 9, Vendrell 7, Pepe 6, Nico i Carles 5, i Pedrós 2.

Una vegada finalitzada la 1ª Fase de la Lliga Provincial s'ha disputat l'eliminàtoria per poder participar a la Fase Final amb els següents resultats:

17-02-85: U.E. GARDENY 12 — C.H. AGRAMUNT-BAR SPORT 16

24-02-85: C.H. AGRAMUNT-BAR SPORT 12 — U.E. GARDENY 16

Aquesta eliminàtoria es pot titular com a sang, suor i llàgrimes, perquè a pesar de la victòria en el partit d'anada, el Gardeny guanyà pel mateix resultat en el partit de tornada, essent necessària una pròrroga per veure quin era l'equip classificat.

Aquest últim partit va ésser molt igualat durant la primera meitat finalitzant amb el resultat de (5-6), però en el segon temps amb la injusta expulsió del jugador local Tomàs, el Gardeny imposà el seu ritme finalitzant el partit (12-16). Els jugadors agramuntins estaven garrotats i no trobaven el seu lloc en el camp en cap moment.

Llavors va arribar la pròrroga, deguda a la igualtat en el global de l'eliminàtoria, i va ésser quan es va veure que els nostres jugadors quan volen saben defensar bé, el garrotament va desaparèixer i des del porter fins a l'últim jugador varen demostrar que era impossible de marcar-los un gol, així mateix es va jugar amb atac i solament la mala sort, va evitar que la diferència no fos més que per un solitari gol, però en definitiva merescuda; va ésser un partit no apte per a cardíacs.

C.H. AGRAMUNT-BAR SPORT: Jordi (porter), jugadors de Camp: Enric 3, Fernández, Ribalta 1, Paco 6, Pe-

drós, Roman, Nico, Tomàs 2, Pepe, Vendrell 1 i Vicens. U.E. GARDENY: Boixareda i Ferran (porters), jugadors de Camp: Bobet 2, Alsina 1, Manrique, Martínez 1, Salvador, Soler 2, Rovira 1, Sanclemente 1, Griñota i Sánchez 8.

Golejadors de l'eliminàtoria: Paco 12, Enric 8, Tomàs 4, Ribalta 2, Vicens, Vendrell i Pedrós 1.

Una vegada superada aquesta difícil eliminàtoria s'iniciarà la Fase Final en forma de lliga amb els equips, Episcopal, Borges i Sicoris B, desitgem als nostres jugadors sort i que puguin millorar aquesta 4ª plaça que ja és segura i que en la temporada anterior ja es va aconseguir.

Jordi Martí

CLUB NATACIÓ AGRAMUNT

ATLETISME - El dia 17 de febrer de 1985, es celebrà el 65è. Campionat de Catalunya de CROSS - VII Ciutat de Mollerussa «Memorial Josep I. Culleré». Entre els participants juvenils s'hi trobava el nostre atleta Pere Anton Pijuan de Mont-roig, la cursa era de 5.500 metres amb la participació de més de 300 altetes, i l'esmentat atleta va arribar en quart lloc, podem estar contents, ja que la classificació no està gens de malament.

El dia 24 de febrer es celebrà el 53è Campionat de Catalunya Absoluts de Marxa Atlètica, el va organitzar el Club Natació Reus «Ploms», la secció d'Atletisme. El nombre de participants no sol ésser mai tan elevat com en cross ja que la marxa no és tan coneguda, però amb tot i això el nostre Club va tenir un participant i per ser la primera vegada que marxava en els 10.000 metres categoria juvenil, no es va quedar enrera, arribà en el vintè lloc, amb el temps de 58'05. El nombre de participants era d'uns 35 i el nom del nostre atleta, Ramon Boncompte Trepà.

Aquests campionats permeten als nostres atletes el conèixer amb les primeres figures, ja que a Mollerussa s'hi trobava l'Abascal i a Reus hi havia l'Alcalde, Jordi Llopart i Josep Marín, aquest darrer va ésser el guanyador en la categoria Seniors.

Magda Trepà i Davi

BÀSQUET

Després de les vacances nadalenques i preparats per un nou partit (13 gener) ens vam veure obligats a ajornar-lo a causa de la neu. A més a més el dia 20 va ser la Federació Ilerdenca de Bàsquet la que va retardar la jornada corresponent. Per tant el C.B. Agramunt ha estat inactiu quasi un mes, però malgrat tot, ha iniciat el campionat amb molta il·lusió.

27-1-85 C.N. Tàrrega 42 - C.B. Agramunt 38

Partit amb dues parts ben diferenciades. La primera pel C.N. Tàrrega amb un parcial de 24-10. La segona pel C.B. Agramunt (18-28) que malgrat tot, no va aprofitar per guanyar el partit. Cal assenyalar l'esforç de tots els jugadors agramuntins.

Alineacions:

C.B. AGRAMUNT: Farreny (2), Vila (11), Castro (7), Solé (7), Ripoll (6), —cinc inicial— Serra (2), Castillo (3).

Una cistella de 3 punts d'un intent (Castro)

5 personals.

C.N. TÀRREGA: Losantos (8), Macià (2), Massons (6), Pla (11), Serra (14), —cinc inicial— Gassio, Cortasa (1), Giribet, Rosich, Berengué, Andreu.

Cap cistella de 3 punts de 3 intents.

10 personals.

L'Ajuntament informa

ACORDS DELS PLENS CELEBRATS EL 18 DE GENER

Es va aprovar, per unanimitat dels presents (I.P.N., i P.S.C.-P.S.O.E.), adreçar al Conseller d'Indústria de la Generalitat i d'altres organismes que correspongui, la petició d'incloure Agramunt en els plans d'urgent reindustrialització que en aquests moments s'estan confeccionant. La moció completa aprovada és la següent:

«Cal adreçar-se al Conseller d'Indústria i Energia de la Generalitat de Catalunya, perquè en els Plans de la Conselleria d'Indústria i Energia, amb referència a la zona d'urgent reindustrialització, i sigui inclòs al Terme Municipal d'Agramunt juntament amb el de Tàrrega, en aquests Plans, ja que Agramunt té una tradició industrial molt alta, la qual cosa es demostra durant tota la seva història i perquè té sòl lliure en la zona del Polígon Industrial sense ocupar. Té una quantitat de treballadors en atur importantíssima i, a més, molts d'aquests treballadors són operaris qualificats per emplear en indústries que es puguin crear. Tanmateix, l'Ajuntament està disposat a donar tota mena de facilitats per a la implantació d'indústries en el seu Terme Municipal».

En aquest Ple es va fer un resum dels problemes ocasionats per les recents condicions climatològiques adverses. Després de debatre el seu contingut es va decidir, per unanimitat, sol·licitar als Organismes corresponents, les ajudes necessàries per afrontar les despeses d'aquesta situació.

Aquest Ajuntament calcula en una primera i provisional valoració, que els danys soferts en qüestió d'infraestructura i equipaments municipals poden oscil·lar entre els 8-12 milions de pessetes.

També es decidí sol·licitar a l'Organisme que correspongui, la declaració de zona catastròfica a Agramunt. Aquesta Corporació agraeix, ben sincerament, la bona disposició que han demostrat els veïns col·laborant de manera directa i desinteressada amb els serveis de l'Ajuntament, en les tasques de recuperació de la normalitat. Al mateix temps, se'ls agraeix també la seva tolerància envers les molèsties sofertes pel que fa al subministrament d'aigua potable.

(Per un descuit de l'impressor aquests acords foren omesos en el «SIÓ» del mes de gener).

DIMISSIÓ

El passat dia 16 de febrer es celebrà un ple extraordinari amb motiu de la sol·licitud de renúncia del Sr. Amadeu Padullés i Serra dels seus càrrecs de Tinent d'Alcalde i Regidor de Cultura.

En una carta adreçada a l'alcalde exposava que degut a la suspensió de pagaments que s'havia vist en la necessitat de fer la seva empresa I.P.S.S.A., es trobava en una situació dura i tensa que feia que no disposés de temps ni moral per a dedicar-se a l'Ajuntament. En con-

seqüència demanava que acceptés la seva dimissió perquè considerava que de seguir en els seus càrrecs, faria un mal servei al Grup (Independents per un Poble Nou), a l'Ajuntament i al Poble.

Els membres del Consistori que havien assistit al ple, l'alcalde Josep Huguet i Herbera, i els regidors Pasqual Castellà i Vila, Josep Mª Lluch i Baró, Josep Mª Torres i Sabé, Miquel París i Omedes, Antoni Penella i Farran, Baptista Balagueró i Antonijuan i Jaume Ramon i Caballol, manifestaren que encara que els dolia molt, havien de respectar aquesta decisió, però que era de justícia remarcar la dedicació i lliurament que l'amic Amadeu ha posat durant aquests dos anys en les seves tasques a l'Ajuntament; donar testimoniatge de la seva integritat, honestat, lliurament i capacitat de treball tant a nivell oficial com en el personal, i desitjar-li sort en aquesta difícil etapa de la seva vida, oferint-li ajut i recolzament en tot allò que estés al seu abast.

VISITES

El passat dia 13 de febrer tingué lloc la del Sr. Jordi PEIX i MASIP, Director General de Producció i d'Indústries Alimentàries del Departament d'Agricultura i Pesca de la Generalitat. El motiu fou reunir-se, acompanyat del nostre Batlle, amb els industrials torronaires de la Vila per tenir un canvi d'impressions i puntualitzacions al respecte de la normativa a seguir per l'aplicació i ús del distintiu de «Denominació de Qualitat» que ha estat atorgat als Torrons d'Agramunt. L'esmentat distintiu, com ja és sabut, només el poden portar aquells torrons que mantenint uns implícits components i qualitat dels mateixos estiguin fabricats, «precisament», dins del nostre Terme Municipal.

El dia 14 del mateix mes de febrer, ens visità també el Sr. Josep CASTELLA-GASOL, periodista del rotatiu barceloní EL CORREO CATALAN. Mantingué una trobada acompanyat igualment de l'Alcalde en Josep HUGUET amb components del Patrimoni Artístic Municipal, per recollir dades puntuals de la nostra Vila a l'objecte de confeccionar un reportatge que està preparant sobre les riqueses històriques de casa nostra i Comarca que, en el seu moment, publicarà l'esmentat periòdic.

Finalment i el passat dia 19, ens visità tanmateix el Sr. Antoni BUREU i RAMOS, del Departament d'Ensenyament de la Generalitat a Lleida. La seva vinguda fou motivada per a comprovar, «de visu», els danys i desperfectes que les fortes glaçades que sofrim el passat mes de gener havien ocasionat en els Centres Escolars i públics, que tenim a Agramunt, en vistes a la concessió d'una possible subvenció per al seu arranjanent.

ACORDS DEL PLE

En el celebrat el dia 22 del mes de febrer es prengueren, entre altres de tràmit i per unanimitat de tots els presents, els següents:

Aprovar una moció presentada amb caràcter d'urgència pel Sr. Batlle en protesta de l'esmena que el Partit del Govern, PSOE, presenta aquests dies al Senat i que atany a la Llei de Règim d'Administració Local. En aquestes mateixes pàgines es reproduïx el sentit de la protesta.

Ensems, s'apravà enviar telegrams de desacord als presidents del Congrés de Diputats i el Senat a Madrid, així com també als de la Generalitat i Parlament de Catalunya, a Barcelona. Dits telegrams foren emesos el passat dilluns, dia 26.

Disposar que durant aquest cap de setmana lluinssin al balcó de Cala Vila, a mitja asta i amb llaços, negres, la nostra Senyera i la bandera Espanyola per retre homenatge pòstum al poeta català i universal SALVADOR ESPRIU, traspassat el matí del divendres, dia 22, a Barcelona.

ARBRES

El Cap de Serveis Municipals, ha concretat la compra d'un lot de diverses varietats destinats, per un costat, a suplir els que l'any passat no conseguiren arrelar-se i, altres, per destinar-los a l'ajardinament del turó del dipòsit, al carrer del Firal on s'hi han fet uns murs de contenció, i arbusts per a l'embelliment de l'illa verda situada a la Plaça de l'Om. Els plançons adquirits són d'unes varietats expressament resistents a les més baixes temperatures.

PISCINES

Com cada any des de la seva inauguració, és obert el termini per a presentar ofertes per l'arrendament del Bar. Així està exposat en els taulers d'anuncis situats arreu de la població. Els interessats poden assabentar-se de les condicions que s'exigeixen, en la Secretaria Municipal.

MOCIÓ PRESENTADA PEL BATLLE (APROVADA PER UNANIMITAT EN EL PLE DEL 22 DE FEBRER)

Havent-se de debatre la pròxima setmana al Ple del Senat la qüestió de nomenaments de Secretaris Municipals.

pals, aquest Ajuntament assabentat quesolament l'Administració pública basca, tindrà la facultat de nomenar els Secretaris d'Ajuntament i això segons el pacte assolit entre el Govern Central i el Govern Basc amb el suport del grup Parlamentari d'A.P. en forma d'una disposició addicional al projecte de llei de Bases del Règim Local, volem manifestar el nostre desencís, i la pèrdua de confiança en quan a les més altes Institucions del Govern Central si no s'admet que aquesta disposició es pugui aplicar en la Comunitat Autònoma de Catalunya.

Amb això les forces polítiques centralistes han demostrat una vegada més que amb tot i les grans diferències ideològiques que tenen, no els costa gens de posar-se d'acord en quan es tracta de trepitjar una vegada més la raó, la voluntat i el desig de tots els catalans de viure amb respecte i llibertat.

Per tant, aquesta moció proposa:

1er. Adreçar-se a la Generalitat i al Parlament de Catalunya perquè defensi amb energia la voluntat dels Ajuntaments que s'exigeixi que la competència total en aquesta matèria ha d'ésser de la Generalitat i dels Ajuntaments de Catalunya.

2on. Adreçar-se també al President del Senat i al President del Congrés, per manifestar la nostra protesta més enèrgica per la discriminació que s'intenta fer a Catalunya i a les seves Institucions, ignorant la voluntat dels Ajuntaments de Catalunya.

3er. Adreçar-se a la Federació Catalana de Municipis, demanant-li que es manifesti i doni suport a aquestes justes aspiracions, que es poden considerar com a mínimes si veritablement es té la voluntat de respectar la nostra primera institució, la Generalitat de Catalunya, i en conseqüència l'autonomia Municipal a Catalunya.

LLICÈNCIES D'OBRES

- Ramon Miró i Gomà, per a la connexió d'un dret a la xarxa general d'aigües potables, en la seva Autoscola. Avgda. de Marià Jolonch, 11.
- Ramon Miró i Gomà, per acondicionar un local per Autoscola Avgda. de Marià Jolonch, 11.
- Manuel Erencià i Marin, per cobrir amb plaques de plàstic un terrat de la seva casa. C. de la Sabateria de Baix.
- Ricard Ariet i Bernaus, per engrandir una porta d'entrada de vehicles en la seva casa. Agregat de Montclar.
- Ramon Serra i Bertran, revestir les parets de l'entrada de la seva casa amb obra. C. de la Carbassa.
- Josep Fitó i Vicens, per fer envans i paviments al seu cobert. Avgda. de Marià Jolonch.
- Joan-Antoni Gutiérrez i Zurita, diversos arranjaments interiors en la seva casa. Travessia del Forn.
- Perè Riera i Montaña, per cobrir el terrat existent en la seva casa. Travessia de l'Aspi, 5.

Lluís Piulats i Solé, per arrebossar façana i fer un sòcol en la casa de la seva propietat. C. del Convent.

Joan Roma i Guàrdia, per pavimentar l'entrada de la seva casa. Raval de St. Francesc, 28.

Antoni Farré i Solans, per reparar dos balcons en la seva casa. Costa dels Dipòsits.

Antoni Mirasó i Farràs, pavimentar els baixos, fer lavabo en la casa de la seva propietat. C. del Convent. de la Capella.

Xavier Coll i Sort, cobrir amb plaques d'uralita una terrassa de la seva casa. C. dels Safareigs.

Àngel Triguier i Fernández, per pintar rètols en la façana del taller de la seva casa. C. dels Horts.

ALTRES LLICÈNCIES

Teresa Salvador i López, per instal·lar baby plataforma de cotxes infantils i cavallets al centre, des de l'1 al 10 del proper mes d'abril.

LLICÈNCIES DE GUALS

Jaume Puig i Condal, per a la col·locació d'una placa de gual permanent en la porta del seu garatge. Costa dels Dipòsits.

Carme Pascuet i Solé, per col·locar una placa de gual permanent en la porta del seu garatge. Avgda. de Marià Jolonch, 57.

NINXOLS CEMENTIRI

Josep Rovira i Feiné, per l'adquisició del ninxol nº 97 de la Galeria de Sant Jordi. Cementiri Municipal.

FACTURES APROVADES

	Pessetes
A Editorial Aranzadi, S.A. subscripció any 85	11.000
A Dep. Indústria i Energia Generalitat, legalització ampliació potència elèctrica per l'elevació de les aigües potables a la zona dels dipòsits	2.640
A Lluís Vilà, placa senyalització	3.150
A E.S.A., combustible vehicle escombraries	6.820
A E.S.A., gas-oil Escoles	3.036
A Tresor. S. Social, assegurances socials mes desembre	286.975
A F.E.C.S.A. enllum. públic C/. V. Socors novembre i desembre 84	16.742
A C.A.M.P.S.A., gas-oil calefacció Escoles	222.500
A Dep. Indústria i Energia Generalitat, legalització xarxa d'aigües potables	4.105
A Sugrañes y Cia, materials oficina	8.140
A Bayer Hnos. S.A. subscripció any 85 a la revista «La Administración Práctica»	7.000
A F.E.C.S.A., enllum. públic desembre	350.557
A F.E.C.S.A., enllum. dependències municipals desembre	165.227
A F.E.C.S.A., força m. elevació aigües desembre	204.508
A F.E.C.S.A., enllum. local bombers any 84	2.030

FINAL SENSE GOS

La meva dona em preguntà per què reia tant. Li ho vaig haver de dir: és que acabo de llegir la secció d'objectes perduts de la guàrdia municipal. Noia, hi ha qui és capaç de perdre-ho tot. Fixa-t'hi, li vaig dir: s'ha perdut una carbassa, un paraigua, una perruca, una dentadura postissa, un gos, un gat, un ull de vidre, un difunt... Quines coses: mira que perdre un difunt!

La meva dona també va riure.

Ja eren les onze i em vaig acomiadar de tothom per a anarme'n a Riella. Aquella nit estava de sort: no tenia cap paquet per a endur-me'n. A les onze i deu sortia del garatge. Jo, des de fa molt de temps, no medeixo les distàncies de carretera per quilòmetres sinó per concerts, per simfonies, per corals, etc. De Barcelona a Riella, per exemple, hi tinc tota la novena de Beethoven.

Aquell dia vaig posar a la ràdio-cassette una gravació que havia descobert feia pocs dies. Es tractava d'«Els Planetes» de Gustau Holst, un compositor nat a Anglaterra on morí l'any 1934. Al meu entendre, aquesta música és la mare de la que després il·lustrarà, amanida amb l'Strauss d'«Axi parlà Zaratrustra», la banda sonora de pel·lícules com «Encuentros en la tercera fase» o bé «Espacio, Odisea año 2.000».

El viatge va anar normal fins a Esparraguera. Allà vaig començar a notar que el cotxe no tirava com de costum. És un auto que m'havia anat molt bé fins aleshores i m'estranyà que donès senyals de funcionar amb una certa mandra. En arribar als Brucs, vaig haver de posar la marxa quarta quan, de fet, amb la cinquena sempre havia pujat amb lleugeresa. I això em començà a preocupar.

En arribar a Igualada vaig aturar-me en un parador i, amb la música apagada, vaig dedicar-me a escoltar atentament el motor. Tot funcionava prou bé, o, si més no, jo no detectava res que em fes sospitar alguna anomalia.

Sense preocupar-me de res més, vaig reemprendre el viatge. La pujada de la Panadella la vaig fer també a quarta, però com que res, fora d'una lleugera pèrdua de potència, em cridà l'atenció, vaig seguir escoltant música.

En arribar a Riella, vaig tancar el cotxe al garatge, com de costum. En acabar de fer-ho, em va venir a l'esment que m'havia deixat el gos a Barcelona. Immediatament, però, m'entrà un dubte: me l'havia deixat o, com faig alguna vegada, l'havia posat al portamaletes? Quines coses! Per tal de sortir de dubtes ho vaig anar a veure.

És un capó que sempre costà d'obrir. Aquella vegada potser més que les altres. Mentre manipulava el pany vaig adonar-me que no se sentia cap soroll i que, això, m'indicava clarament que el gos no era dins. Però vaig acabar d'obrir.

Me'n vaig emportar un espant terrible. Tot el meu cos es convulsionà. Era veritat que el gos no era dins, però tot l'espai del portamaletes era ocupat per un cadàver.

De moment em vaig quedar sense saber què fer. Tot d'una, però, em vingué a la memòria el que havia llegit al diari: es tractava del difunt perdut en un enterrament.

No m'hi podia pensar gens: vaig treure el cotxe del garatge i, a tota marxa, vaig enfilar en direcció a Barcelona. A la secció d'objectes perduts, de l'ajuntament, no hi havia ningú. Aleshores vaig explicar a un guàrdia del que es tractava. No em va creure fins que va veure el cadàver. Vaig estar de sort: el guàrdia que em va atendre era una persona molt ben informada i sabia que el dia anterior s'havia perdut un difunt de les característiques del meu.

De tornada cap a Riella, vaig escoltar, de bell nou, «Els planetes», de Gustau Holst. El cotxe anava com una seda. En arribar al garatge, però, no vaig poder aguantar una sensació estranya que va desaparèixer en comprovar que dins del portamaletes no hi havia res. Però m'havia descuidat, un cop més, del gos!